

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número ****

Comissió d'Economia i Finances

Sessió 22, divendres 29 de maig de 2026

Presidència de l'l. Sr. Guillem Mateo Sellas

Sessió 22 de la CEF

La sessió de la Comissió d'Economia i Finances (CEF) s'obre a ****. Presideix Guillem Mateo Sellas, acompanyat del vicepresident, Joan Canadell i Bruguera, i de la secretària, Lluïsa Llop Fernández. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents Ivana Martínez Valverde, Susana Martínez Heredia, Jordi Riba Colom i Guillem Sánchez Prat, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Toni Castellà i Clavé, Jordi Munell i Garcia i M. Àngels Planas i Crous, pel G. P. de Junts; Joan Ignasi Elena Garcia i Albert Salvadó Fernández, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Míriam Casanova Domènech i Juan Fernández Benítez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Javier Ramírez Gutiérrez, pel G. P. de VOX en Catalunya; David Cid Colomer, pel G. P. Comuns; Laura Fernández Vega, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Sílvia Orriols Serra, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

Punt únic: Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2026 (tram. 200-00026/15). Departament d'Economia i Finances. Compareixença del Govern per a informar sobre el contingut del pressupost del departament i dels organismes i les entitats que en depenen (art. 131.4 RPC). Text presentat: BOPC 496, 3.

El president

Bé. Bona tarda a tots i a totes. Obrim la sessió d'aquesta comissió d'Economia i Finances.

Abans que res, ens han comunicat, des del grup de Junts, tot i que en principi no s'ha de votar, però ens han fet saber que hi ha un canvi, una substitució en aquest sentit, del diputat Castellà pel diputat Jordi Munell. No sé si hi ha alguna altra substitució. Delegació de vot, perdó, del diputat Toni Castellà al diputat Munell.

Jordi Munell i Garcia

De fet, jo ja soc de la comissió, eh?

El president

Tu ja ets de la comissió, eh, Jordi?

Jordi Munell i Garcia

Jo, el que faig de portaveu.

El president

D'acord. Merci. Hi ha alguna altra substitució que compartir?

**Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya
per al 2026 (compareixença del Govern)**

200-00026/15

Doncs, en aquest sentit, començaríem amb el primer punt de l'ordre del dia que, com molt bé sabeu, és el projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per a aquest 2026 i tenim el plaer de comptar amb l'honorable consellera Alícia Romero i amb el secretari general, el senyor Juli Fernández.

En aquest sentit, com ja ve sent habitual, els temps tindrà un màxim d'una hora la consellera per exposar, doncs, els pressupostos i llavors tindrem ja la rèplica dels grups per un màxim de deu minuts cadascun. Posteriorment, altre cop tindrà el torn de paraula la consellera per un màxim de trenta minuts i doncs en principi, si s'escau, tindria un altre torn de rèplica de cinc minuts, si fos el cas, per acabar un altre cop la consellera amb quinze minuts.

Sense més, molt contents de tornar a comptar tant amb el secretari general com amb la consellera i té la paraula.

La consellera d'Economia i Finances (Alicia Romero Llano)

Moltes gràcies, president! Molt bona tarda a tothom, diputats i diputades, també hi ha una part de l'equip d'Economia de la Conselleria que ens acompanya, també el secretari general. Soc bastant empàtica, ho saben vostès, així que no esgotaré l'hora, no pateixin. Intentarem anar el més lleugers possibles, perquè és veritat que vaig venir divendres passat, vam tenir una reunió amb els grups parlamentaris i vam presentar el pressupost. No han canviat gaires coses amb relació al pressupost que ja vam presentar aquí fa tres mesos i, per tant, crec que podem alleugerir la presentació en la mesura que vostès vulguin i després entrar a les preguntes o les inquietuds o els dubtes que els pugui generar el pressupost.

(L'exposició de l'oradora és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

És evident que avui presentem el pressupost del Departament d'Economia, però també és evident que, malgrat que nosaltres tenim unes competències concretes i determinades pròpies del Departament, som un departament transversal, que facilitem i ajudem a altres departaments a poder executar totes les polítiques públiques, que ordenem els recursos, que vetllem per l'equilibri financer, per tenir el màxim d'impuls inversor, que reforcem també la nostra capacitat tributària per tenir recursos que ens permetin desenvolupar polítiques públiques i, a més a més, que aportem eines també d'avaluació de les polítiques públiques, de dades..., basades en les dades i l'evidència. I, per tant, tenim un caràcter també transversal que ens fa, evidentment, que haguem de presentar sovint el pressupost en la seva globalitat, però és veritat que avui el que venim a fer és a presentar el del propi departament.

Ara, és cert que, ho saben vostès, n'hem parlat moltes vegades, el pressupost de la Generalitat, el projecte de llei de pressupostos, probablement és la llei més important que aprova el Parlament, que venir a fer el tràmit parlamentari i fer el tràmit parlamentari també és un exercici de transparència i de democràcia. Crec que és important que ho seguim fent, que en puguem parlar d'una manera clara i honesta i,

per tant, estaré a la seva disposició per respondre totes les preguntes que vostès considerin.

En la presentació, que intentaré anar ràpid, hem fet una mica de context econòmic. És veritat que és important fer-lo, perquè el pressupost es mou en un marc pressupostari determinat, que és el que ja vam aprovar, que és el que fixa també la regla de despesa i els objectius de dèficit que marca el Govern d'Espanya i que ja va marcar fa uns mesos. Hem mantingut, evidentment, i hem respectat aquesta regla de despesa, aquest objectiu de dèficit i el marc pressupostari segueix sent el mateix.

L'economia segueix creixent. És veritat que no al ritme que ha crescut probablement els dos anys anteriors. Aquest any estem a l'entorn del 2,1 per cent, però és veritat que el creixement mitjà de l'any 2025 va ser del 2,7, molt per sobre de les economies europees i, per tant, seguim amb una bona evolució. La inflació s'està moderant, o segueix moderada, malgrat el context incert des del punt de vista internacional, amb aquesta nova guerra de l'Orient Mitjà, que òbviament ens està afectant, sense un impacte massa encara clar i evident en el mercat, però és evident, però és clar també que comença a haver algunes conseqüències. També és cert que les mesures que ha posat en marxa el Govern d'Espanya, amb la baixada d'IVA, etcètera, també ha fet que d'alguna manera això s'estigui apaivagant, però és evident que la incertesa no ens va bé. I aquest és un element que haurem d'anar valorant i que nosaltres anem monitoritzant setmana a setmana per veure com ens va impactant en la nostra economia.

És veritat que l'economia segueix tenint una bona dinàmica, però també és cert que aquesta riquesa que generem no s'acaba de compartir ni s'acaba de repartir bé. I ho veiem, doncs això, amb nivells de desigualtat que continuen mantenint-se i que, per tant, hem de seguir treballant per definir i dissenyar polítiques públiques que ens permetin arribar al màxim de persones possible en aquesta generació de riquesa que en aquests moments estem generant, no?

I amb aquestes quatre dades, perquè no em vull allargar gaire més, anem a les dades principals del pressupost que ens permeten també situar el propi departament. Ja saben, ens movem amb aquests 40.162 milions d'euros de pressupost entre capítol I i capítol VII. Aquests 4.146 milions d'euros d'inversió. Vam

tancar l'any passat a l'entorn dels 3.500 milions d'euros, no va arribar, d'execució en inversions. Aquest any 2026, anirem a més. És a dir, és important que seguim tenint una capacitat inversora, perquè això genera també una dinàmica econòmica important. I sabem tots que hi ha un cert dèficit d'infraestructures que hem d'anar resolent en molts àmbits, ja sigui en l'àmbit educatiu, en l'àmbit social o en l'àmbit de les connexions viàries, per exemple. Per tant, cal que continuem amb aquesta aposta.

Si mirem les xifres a tot el sector públic, veiem que passem dels 49.100 a aquests 54.700, perquè comptem totes les entitats del sector públic i, per tant, la xifra augmenta. Hem posat en aquests colors rosats i, ho vam explicar l'altre dia, els acords que s'han incorporat a aquest pressupost, acords amb el Grup Parlamentari dels Comuns i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, a qui els vull agrair, doncs, el seu compromís i la seva responsabilitat i també la seva exigència. Aquests pressupostos són millors que els que vam presentar fa tres mesos. Sens dubte, incorporen nous enfocaments, noves perspectives, nous accents que segur que el fan molt més ric, més divers i que respon millor, probablement a la mirada i a les necessitats que té la ciutadania.

Hem volgut fixar la xifra dels acords 26-30, perquè hem volgut també que aquest pressupost tingui una mirada mitja i llarga, no només respondre a les necessitats urgents d'avui, sinó també pensar com anem resolent aquells reptes i les oportunitats de futur i per tant, 4.693 milions d'euros per a tots els acords fins al 2030 i 893 en aquest pressupost de l'any 26 que, com ja hem anat explicant, apareixen, surten de dues disposicions addicionals, la 24 i la 25, que és on s'incorporen aquests acords amb Esquerra i els Comuns.

El pressupost de la Generalitat creix. Aquests 49.172 milions d'euros són gairebé un vint-i-tres per cent més que el de l'any 2023, que és el darrer aprovat, un 22,8 per cent. És un augment molt rellevant. Té a veure amb el creixement de l'economia, és obvi. Tenim més ingressos i, per tant, podem dedicar més recursos a les polítiques públiques. És un creixement important. També és cert que al mig han passat dos anys, però és un creixement d'un 22,3 per cent que no tindrem..., com avui, perdó, que no tindrem d'una manera freqüent, no?

Però en tot cas, crec que, i ho hem dit moltes vegades, cal que les administracions tinguin pressupost. Aquest era molt rellevant perquè veníem de tres anys de pròrroga i, a més, amb un creixement econòmic i amb un increment d'ingressos molt important per poder dedicar a les polítiques públiques. La despesa creix si mirem, comparem amb l'executat de l'any 25, amb el liquidat de l'any 25, un 10,3 per cent, és a dir, que també creix molt per sobre de l'IPC i molt per sobre del creixement de l'economia, aquest pressupost. I, per tant, doncs, crec que és important també, en aquest sentit, destacar-ho i destacar la importància de tenir aquest pressupost per poder, doncs, evidentment, executar totes les possibilitats de majors recursos que tenim.

Amb la inversió, exactament el mateix: augmenta un quaranta-cinc per cent, si no comptem els fons Next Generation que, com saben, acaben aquest 2026, a l'agost del 2026 i per tant, hem gaudit durant uns mesos de prop de més de 9.000 milions d'euros. Però això, evidentment, els propers anys no hi serà. Veurem si la Comissió Europea aprova altres tipus de projectes, de PACs, que també ajudin a la competitivitat territorial i econòmica dels diferents estats. Però en tot cas, hem de comptar que, de moment, no hi haurà més recursos i, per tant, és un creixement molt rellevant del quaranta-cinc per cent.

El ritme d'execució de les inversions es manté, com ja he comentat abans, crec que això també és una bona notícia. I, a més a més, creix la inversió real a totes les comarques de Catalunya. Una de les obsessions d'aquest Govern i el president Illa sempre ens transmet és intentar això que governem per a tothom, que hi hagi un cert equilibri territorial. És evident que passen moltes coses a l'àrea metropolitana, però han de passar coses també a Barcelona..., a Lleida, Tarragona, Girona, el Pirineu i l'Aran. I, per tant, hem d'intentar que les nostres inversions arribin a tot arreu per cobrir també els dèficits i les necessitats que hi ha i, per tant, en aquest plànol es poden veure com hi ha diferents taques en colors dels creixements diversos que hi ha d'inversió pública, no?, que augmenta més d'un seixanta per cent, com deia, amb relació als anys anteriors. Per tant, també dona bones xifres en l'àmbit de les inversions.

M'ho passo molt, molt ràpid. Hem fet. Hem pogut posar alguna dada sobre la gestió que s'ha fet en el pressupost. No és fàcil fer una gestió amb pròrroga pressupostària.

Ho saben vostès, els he dit. Hem fet gairebé tres mil expedients de modificació pressupostària l'any 2025. Això és poc ineficient. L'administració s'ha de dedicar a altres coses i hem tingut... Hem estat, evidentment, molt..., molt segrestats per la pròpia dinàmica administrativa que comporta una pròrroga pressupostària. Sempre és

Fitxer 2

millor tenir pressupost i crec que malgrat això, hem pogut tenir unes bones dades, o com aquest augment de l'estalvi corrent, que ens permet, evidentment, finançar inversions i que feia molts anys que no el teníem i que ja ho vam anunciar l'any passat com una dada que apareixia de nou després de molts anys sense aquest augment de l'estalvi corrent.

El dèficit de la Generalitat també l'hem anat controlant. En aquests moments és del 0,1 per cent, els darrers anys havíem tingut anys realment de no compliment d'aquest dèficit i el que estem intentant és al màxim possible anar-lo contenint. El 0,1 són aquests 329 milions d'euros, per tant, veurem si som capaços de complir-lo, però en tot cas el pressupost està fet amb aquest objectiu, que és el que ens marca les regles de despesa. Seguim també amb una reducció del deute en relació al PIB, això també ho vull dir, el PIB va creixent i es redueix, diguéssim, el tant per cent de deute en relació al PIB. Ara bé, el deute de la Generalitat és de 90.000 milions d'euros i esperem que en les properes setmanes es pugui aprovar al Congrés dels Diputats la reducció del deute del FLA, que ens permetria reduir-lo en 18.000 milions d'euros i 1.500 milions d'euros d'interessos que podríem estalviar-nos en els propers anys. Són recursos que podríem dedicar a moltes altres polítiques i no a pagar interessos del deute, que és el que estem fent en aquests moments, amb un deute que creix i per tant, també els seus interessos, malgrat que saben que estem refinançant el deute a través del mercat privat, del sector privat, que ens permet reduir també aquests interessos i, per tant, dedicar els recursos a altres polítiques. Estem reduint el deute en relació al PIB, el deute és una xifra important que ens preocupa, i molt, esperem que amb aquesta reducció del deute del FLA que s'ha d'aprovar al Congrés hi hagi aquesta disminució del vint per cent del nostre deute i

amb això també puguem alleugerir els comptes pel que fa a l'amortització d'aquests d'aquest deute

Algunes dades més de bona gestió que els hi volíem dir, hem aconseguit tenir una mitjana de 28 dies del període mitjà de pagament. Això pot semblar una xifra no rellevant segons com la mireu, però ho és, i molt. Nosaltres generem molt de PIB a través del sector públic, molts contractes públics, el seixanta per cent dels contractes públics que fa la Generalitat de Catalunya ho fa a pimes, per tant, vol dir empreses petites i mitjanes, i si paguem a 28 dies de mitjana, vol dir que aquestes empreses estan rebent els recursos en menys d'un mes. Això és molt important per generar liquiditat i perquè no ofeguem a les empreses i a les nostres companyies, insisteixo petites i mitjanes. Per tant, jo crec que és una bona notícia que també volíem compartir amb vosaltres

Pel que fa als ingressos i despeses, doncs, veieu, han augmentat tots els recursos, sobretot els de model de finançament. Estem per sobre dels 32.000 milions d'euros. En aquests moments no els estem rebent, també us ho volia dir, perquè les bestretes del model de finançament que estem ingressant en aquests moments són les relatives a l'any 2023. Això, mentre no s'aprovi al Congrés dels Diputats, estem perdent mensualment 500 milions d'euros que estaríem rebent si s'actualitzessin aquestes bestretes. És una crida a la responsabilitat de tots, perquè mentre no s'actualitzin aquestes bestretes del model de finançament, doncs no ingresseu el que ens correspon l'any 26, i això són 500 milions d'euros cada mes, vagin comptant vostès. Això, en tot cas, espero que deixi de passar, perquè si s'aprova el nou model de finançament faig una crida també a la responsabilitat en aquest sentit, deixarem de rebre bestretes. Amb el nou model de finançament un dels elements que s'ha acordat és que la Generalitat ingressi al minut, al segon, els ingressos que generen els catalans a Catalunya i, per tant, quan els ingressos es recaptin de l'Agència Tributària espanyola, van a un compte comú, a un compte neutre que després distribueix el tant per cent que pertoca a la Generalitat, el tant per cent que pertoca a l'Estat. Això què permetrà? Que no hàgim de demanar bestretes, que tinguem els ingressos que ens pertocuen al minut, al segon en temps real, això és molt important. Ara, aquest problema que tenim avui de tresoreria, que no rebem els recursos perquè estem amb dades, xifres de l'any 23, doncs no passarà amb un nou model

de finançament, és un dels elements positius que crec que val la pena també destacar.

Augmenten també molt els impostos propis i cedits. Això vol dir que també la nostra economia és dinàmica, l'impost de successions, donacions i l'impost de transmissions patrimonials, tots aquells que saben que gestionem des de l'Agència Tributària de Catalunya, que ha crescut també d'una manera important, mirin, aquests setze per cent; també el PIE, els ajuntaments i d'altres. Per tant, el ritme segueix sent positiu.

Els ingressos no financers també augmenten un vint-i-vuit per cent, ho poden veure vostès aquí, detallat en aquesta taula, no em vull allargar més i tot el detall de quan creix i quan cada un dels impostos i per tant aquí poden fer les seves valoracions i puc contestar les preguntes que vostès considerin.

Vull entrar en ja el Departament d'Economia després de fer una mica aquesta foto dels pressupostos de la Generalitat. El pressupost d'Economia i Finances tindrà un pressupost final de 243 milions d'euros, més de 59 milions, gairebé 60 milions d'euros que l'any 23 creix un trenta-dos per cent, també per sobre de la mitjana, i un noranta per cent d'increment en relació a l'any 2015, és a dir, a fa deu anys, és una aposta també perquè el Departament d'Economia i Finances, que moltes vegades ens quedem amb que només gestionen les finances de la Generalitat, té una part important d'impuls econòmic, d'impulsar el model econòmic, té instruments per fer-ho, com és l'Institut Català de Finances, Avalis, la pròpia agència Tributària, l'avalua per avaluar les polítiques públiques i dissenyar les millors i decidir cap a on han d'anar aquestes polítiques si no estan tenint l'impacte que nosaltres volem, l'Idescat també, és l'Institut de Dades d'Estadística de Catalunya, també un gran instrument de presa de decisions. Per tant, el que hem volgut amb aquest pressupost és que també la part d'economia de model econòmic, d'aquells instruments que ens han d'ajudar a fer millors polítiques públiques, a prendre millors decisions, creixin i es reforcin amb aquest pressupost, i per això creix d'una manera considerable.

És veritat que probablement..., no, probablement no, amb tota seguretat, l'instrument que més creix és l'Agència Tributària de Catalunya. Dimarts vam aprovar el contracte programa, aquest va ser un dels acords amb Esquerra Republicana. En

total, el pressupost fins al 2030 serà de 527 milions, malgrat que 481 són els que posarem amb recursos de la Generalitat, la resta són fons propis de la pròpia Agència Tributària per a aquest 2026, 21 milions d'euros més que ens permetran començar la transformació tecnològica, la transformació en processos, dades i contractació, que ja sabeu que vam començar amb 200 places més. Per tant, amb un pressupost que creix també pensant en donar millor servei i definir millor les polítiques públiques i, sobretot, generar un nou, un millor impuls econòmic al país.

Ara entro una mica amb dades de cada un de les institucions, que a vegades ens costa recordar-les, però els instruments que té Economia són molts. Una és l'Agència Tributària, ja ho he comentat, i en aquest sentit, des de la nova convocatòria de 50 beques per facilitar als opositors que estudiïn i es presentin a places molt tècniques que són a vegades complexes, hem generat això, les 200 places que ja estan en convocatòria, la campanya de la renda que hem posat en marxa també aquest any amb 150 persones contractades... Tot això per donar un millor servei i que el ciutadà també rebi l'Agència Tributària com quelcom més proper.

L'altre gran instrument, gran palanca de transformació de la nostra economia és l'institut Català de Finances. Més de mil milions d'euros l'any passat, 1.080 aquest any. L'any passat, en aquests quasi mil milions d'euros de finançament va afavorir a 1.700 empreses, també van fer una aposta molt clara pel capital risc amb més de 70 milions d'euros injectats a capital de companyies, 45 en total, i hem d'anar creixent, hem d'anar fent créixer aquesta pota del capital risc, és a dir, de la incorporació de capital català amb companyies estratègiques, sense oblidar el finançament que donem a empreses, a pimes i a autònoms, que són molt importants, i sabeu que l'any passat, fa 11 mesos, vam posar en marxa els préstecs d'emancipació, és la primera vegada..., fèiem préstecs personals a ciutadans, no ho podíem fer, per això vam fer un canvi a la llei i aquests préstecs ens han permès donar el vint per cent de l'entrada d'un habitatge a un jove, que retorni aquest vint per cent al cap de 30 anys sense interessos, i avui ja podem dir que hem signat més de 1.100 hipoteques ja, afavorint a 1.700 joves –perquè alguns van en parella o alguns van en solitari– i a més a més, aquest matí hem anunciat amb el president que aquestes peces d'emancipació arribaran fins als 40 anys. Era una petició que ens feien molts joves i

per tant, ja no només els de 35, sinó els de 36, 37, 38, 39 i 40 anys es podran beneficiar d'aquest préstec Emancipació que està obrint la porta, l'accés a molts joves i no tan joves que han pogut accedir a aquest primer habitatge i per tant, iniciar un projecte de vida per nosaltres molt rellevant. Per tant, l'Institut Català de Finances, que l'any passat va fer 40 anys, segueix creixent, ha de ser una palanca de transformació de la nostra economia, d'acompanyar les nostres empreses amb finançament i amb capital i crec que amb l'augment d'activitat i de pressupost estem veient com està anant cap a aquest camí.

L'altre és l'Idescat. L'Idescat també és una institució que estem transformant, modernitzant. Les dades són importantíssimes en els temps que estem vivint i ho saben vostès, intel·ligència artificial, per exemple, com les dades i la intel·ligència ens poden ajudar a prendre decisions i a fer feines molt més senzilles, a donar valor, que les persones donem valor a aquestes dades i a la presa de decisions i per tant, un augment també de pressupost per fer transformació tecnològica, per fer apostes més sofisticades en la nostra estadística i anar a tenir informació més rellevant, més acurada, de temes que ens interessin, com per exemple pot ser la productivitat, que és un tema del que parlem molt i a vegades tenim poques dades

Ivàlua és un dels altres instituts que també creix, que també fem una aposta. Creiem que és molt important... Quan decidim quin és l'objectiu que volem amb una política, volem reduir la desigualtat, volem que el jove accedeixi a l'habitatge, hem de pensar bé i dissenyar bé la política pública, però sobretot l'hem d'avaluar després, per veure si ha tingut l'impacte que volíem, si no l'ha tingut, hauríem de canviar aquesta política pública. Per tant, Ivàlua, que és l'institut, a més a més, que presideix una persona molt prestigi, doncs estem també intentant reforçar-la perquè faci aquesta feina i doni un servei transversal a tots, els departaments.

Loteries de Catalunya. Una feina una mica diferent, és una empresa que va crear el propi Parlament a través d'una llei, Loteries de Catalunya, la més coneguda, la Grossa que saben que anem fent aquestes vendes de jocs al llarg al llarg de l'any. Ens dona uns recursos nets que ens permet transferir-los a drets socials per fer polítiques que lluitin contra la desigualtat. Per tant, en fi, és una empresa que genera

aquesta activitat de joc i que permet tenir uns recursos nets per dedicar a polítiques socials.

Volíem destacar també, tot i que no és una entitat, són totes les operacions patrimonials que està fent la Generalitat de Catalunya. I per què els hi expliquem? Doncs perquè durant un temps hi va haver una desinversió despatrimonialització de la Generalitat en relació als seus edificis, es va fer una política de lloguer i no de compra, ja fa uns anys, l'anterior Govern Aragonès ja va començar amb aquesta política de patrimonialització, de compra d'edificis per no haver de pagar el lloguer i per tant, està en una situació de molta més estabilitat. Ho estem fent d'una manera molt important i aquests 40 milions d'euros han de servir per diferents compres al llarg d'aquest any. Tenim projectes molt rellevants, com pot ser l'impuls al Trueta o al Clínic, però també edificis administratius que en aquests moments estan de lloguer perquè passin edificis de compra o molts altres que tenen a veure amb projectes des del món econòmic, com per exemple Innofav o Idiada 2, el centre d'innovació del vehicle elèctric i autònom. Per tant, en aquest sentit, també volíem destacar perquè s'està fent un esforç de racionalització de compra d'edificis que crec que també és rellevant destacar-ho.

Per tant, el Departament d'Economia, que és un departament en si mateix amb algunes competències però amb una xifra petita de gestió d'aquests 200 i escaig milions d'euros, ha d'utilitzar aquests instruments com a palanca de transformació de la nostra economia, d'impuls de la nostra economia, i, evidentment, a la part de les finances, gestionar de la millor manera possible els ingressos que es recaptin a l'Agència Tributària, els que arriben d'altres administracions, bàsicament model de finançament, generar un cert equilibri econòmic, gestionar de la millor manera aquests recursos i, evidentment, ajudar i facilitar als altres departaments la gestió pressupostària, que molt sovint no és senzilla, amb un pressupost que ha crescut molt els últims anys, si analitzem no només el de l'any 23, el de fa 5 o 10 anys, realment el pressupost ha tingut un creixement molt i molt rellevant que evidentment està afavorint les polítiques i els ciutadans en millora de la qualitat de vida en diferents àmbits com la salut, l'educació, les infraestructures o el propi habitatge que he comentat abans.

Uns pressupostos que, com dic, no volen resoldre els problemes d'avui, sinó que intenten posar també la mirada llarga, resoldre o posar les bases per intentar afrontar els reptes de futur i en aquest sentit, doncs, ho hem fet amb la màxima ambició i amb la màxima voluntat de millorar i de guanyar en autogovern amb alguna de les propostes que posem sobre la taula, com pot ser l'Agència Tributària.

De nou vull agrair el suport a Esquerra Republicana i al Grup Parlamentari dels Comuns pel seu suport, pel seu treball i per i per configurar, dissenyar un pressupost millor que el que havíem presentat ara fa ara fa uns mesos.

Moltes gràcies a tots per la vostra atenció, ja veig que m'he allargat més del que volia, però en tot cas estic a la vostra disposició, a la seva disposició per tot allò que considerin.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Ara és el torn dels grups parlamentaris que, com he comentat a l'inici d'aquesta comissió, tindran un primer torn de deu minuts cadascun i és el torn del grup parlamentari de Junts per Catalunya, que si no tinc entès

Fitxer 3

parlarà el diputat Munell i, posteriorment, el vicepresident? D'acord. Al segon torn. D'acord. Doncs endavant.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Gràcies, consellera, secretari general i l'equip del departament. Bé, se'ns tornen a presentar per segon cop doncs aquests pressupostos 2026, i constatem –de fet, la consellera ja h ha reconegut– que no són molt diferents, eh?, només constatem doncs alguns petits canvis. Una, que van tard; dos, que s'ha fet una repartició ja d'aquells fons que estaven amb disposicions addicionals, que, de fet, nosaltres, al conseller Dalmau ja li vam demanar un dia en el plenari, aviam aquells fons que quedaven així..., que sumaven 860 milions d'euros, aviam si això estava destinat a la negociació amb Esquerra i els Comuns. Ara s'ha constatat que

era així, eh?, i, per tant, s'incorporen un conjunt de disposicions addicionals, de la 26 a la 33, amb concrecions, eh?, d'inversions, amb diferent tipologia –habitatge, serveis socials, salut, educació, cultura–, però que nosaltres els veiem, com ja havíem advertit, doncs un cert biaix polític. Pràcticament el vuitanta per cent van a parar a municipis doncs en què hi ha un govern d'Esquerra o PSC, o viceversa, i només un cinc per cent, aproximadament, a municipis, per exemple, de Junts per Catalunya, no? I, per tant, això no és el govern de tothom; és el govern d'uns quants, i, a més a més, doncs a un any d'eleccions municipals. Per tant, això també hem de dir-ho. Per tant, hi ha hagut aquest canvi substancial.

Què més hi ha, de canvi? Bé, que s'afegeixen doncs uns anuncis, eh?, que el Govern ens té molt acostumats a anunciar coses que faran d'aquí a molts anys. Ens anuncia doncs inversions 2026-2030, amb aquests 4.700 milions d'euros. I, després, també hi veiem un altre canvi, que és aquesta disposició addicional 25, amb la qual el que fa el Govern és reservar-se doncs el dret d'incorporar possibles increments que pugui haver-hi d'ingressos, segurament deguts a una millora de la recaptació. Dubtem que siguin una millora de l'aportació estatal, però sí, segurament una millora de la recaptació. I el Govern, per tant, amb aquesta disposició addicional, té doncs un fons, eh?, una mica discrecional, ampli, per anar fent al llarg de l'any doncs si hi ha incorporacions. Que ens tornem a témer que puguin tenir aquest biaix polític que abans advertíem. De fet, si mirem l'increment de pressupost, amb aquests 4.600 milions d'euros, hauríem de fer doncs un advertiment, també: l'any 25, la hisenda estatal va incrementar un 9,5 per cent la recaptació –6.740 milions d'euros–, i, en canvi, a Catalunya hi incorporem 4.600 milions d'euros en el pressupost, eh? Per tant, pel camí ja hi tornem a perdre doncs aproximadament 2.000 milions d'euros. És a dir, que es va perpetuant un any més el dèficit fiscal.

També constatem que aquests darrers anys hi ha hagut un increment d'impostos..., o sigui, la recaptació per impostos ha crescut un 1,5 per cent per sobre del que era respecte al PIB: I, per tant, el que constatem és que, degut a la inflació fiscal –per tant, la major recaptació de l'IRPF–, l'increment de l'IVA recaptat per l'increment dels preus i de la inflació i també l'increment de recaptació d'impostos propis i cedits –per exemple, l'any 25, doncs segons es va anunciar, es va incrementar 800 milions més d'euros la recaptació per impostos en habitatge, per exemple, fins als 3.000 milions

d'euros—, tot plegat fa que constatem també, com ja havíem advertit, que aquests pressupostos el que fan és perpetuar un empobriment de les classes mitjanes de Catalunya, eh?, i, per tant, no són els millors pressupostos per al nostre país.

Estem posant sobre la taula doncs majors imports, certament, però que, proporcionalment, no responen a les majors necessitats ni responen als majors ingressos que recaptin; no responen a la major pressió fiscal, i, per tant, el que signifiquen és un empobriment continuat de les classes mitjanes i també del sector empresarial. Calaixos buits, butxaques més buides, això són els pressupostos que tenim sobre la taula.

I, a més a més, aquests pressupostos que perpetuen, doncs, com dèiem, un infrafinançament perpetu, estructural de Catalunya i, per tant, això fa que tinguem en el carrer, eh?, doncs diferents serveis públics mobilitzats, col·lectius mobilitzats en vaga, manifestant-se perquè realment doncs la situació no millora, i aquests pressupostos dubtem que serveixin per millorar-ho. Consoliden, de fet, una legislatura en la qual doncs hem anat constatant diferent mala gestió en diferents fronts, no?, i per tant, permeti'ns doncs que nosaltres justifiquem això amb la nostra esmena que farem a la totalitat.

Estem amb uns pressupostos, a més a més, que ens els presenten sense haver liquidat encara la despesa 2025, i, per tant, doncs una mica, diguéssim, ens sorprèn, no?, a vegades que siguin tan positius, vostès, o tan optimistes, eh?, i realment doncs nosaltres ho veiem una mica diferent.

Sobre Catalunya continuem tenint una primera llosa estructural —aquest dèficit fiscal crònic—, que s'afegeix al dèficit d'inversions de l'Estat, i que, per tant, com dèiem, a qui afecta? Als ciutadans i a les ciutadanes, eh? S'empobreixen i els serveis no milloren. I, després, una llosa conjuntural. Tenim un govern que està subordinat contínuament al Govern estatal: subordinat amb aquests pressupostos, amb el que decideix o accepta o proposa doncs des de Madrid el Gobierno. I, per tant, nosaltres, com dèiem, no estem realment davant un pressupost que, tal com han venut o com els anuncis que fan a la ràdio d'aquest nou finançament per a Catalunya i que no signifiquen realment un salt estructural d'inversió transformadora.

Per tant, permeti'ns que nosaltres, en aquest sentit, els veiem, eh?, pessimistament doncs pel que fa al que realment seran, si tindran capacitat transformadora de la societat o si realment els ciutadans de Catalunya hi milloraran amb aquests pressupostos o es perpetua aquest problema estructural que tenim. Continuem sense tenir cap model de concert econòmic. Es continua perpetuant, com dèiem, aquest dèficit fiscal anual de més de 22.000 milions a l'any, eh? I, per tant, doncs mentre això duri així, mentre això es perpetui, Catalunya no podrà doncs fer realment el salt en serveis amb la qualitat dels serveis que necessiten els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya, eh? I, per tant, nosaltres, com dèiem, amb això justifiquem la nostra esmena a la totalitat.

I li passo la paraula al diputat Canadell.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, consellera. Miri, nosaltres pensem des de Junts per Catalunya que aquests no són els pressupostos que necessita Catalunya ni que mereixen els catalans, perquè els catalans tenim una pressió fiscal molt més alta que això, eh? Amb els seus pressupostos podem deduir que els catalans pagarem el 2026 de l'ordre de 74.000 milions d'euros en impostos, i el pressupost és de 49.162 –vostè ho sap. La diferència ve a ser –no exactament, eh?, però ve a ser– el dèficit fiscal.

Vostè, per primera vegada, ha hagut de calcular les balances fiscals, eh?, les del 2022, i li ha sortit el mateix que sortia sempre, eh?, el vuit per cent, 8,2 per cent per al 2022, que eren 21.092 milions. Però, clar, aquest 8,2 per cent el 2026, perquè estem al 2026, serien ja 28.000 milions d'euros. Per tant, estem a aquest nivell. És obvi que no estem en aquest moment per poder disposar d'un pressupost de 77.000 milions d'euros. Això ens donaria la independència, però els companys d'Esquerra ja ens han fet pensar que això no ho veurem, almenys en el curt termini. Però el que sí que hauríem de poder és tenir un concert econòmic per poder «disfrutar» una gran part d'això.

Quina gran part hauríem de gaudir? Doncs mirin, hem fet un exercici que, de fet, va proposar el senyor Camil Ros, secretari d'UGT, no fa gaire als esmorzars fòrum, que és fer el pressupost que necessitem els catalans per cobrir les necessitats dels 8,2 milions de catalans i el benestar d'aquests catalans. A nosaltres ens surten 67.000

milions d'euros en base a allò que hem aprovat al Parlament de Catalunya. I ara l'hi explicaré amb més detall.

Miri, per exemple, en partides com Salut, sabem que la consellera Pané, igual que van fer en el seu moment els consellers Balcells i Argimon, ha parlat de 3.000, 4.000 milions d'euros que farien falta per poder tenir la sanitat que ens cal, que per nosaltres són uns 800 milions addicionals a la primària, 1.600 entre hospitalari i sociosanitari, 200 en salut mental, 400 a noves inversions. Per tant, uns 3.200 milions d'euros només en aquesta partida.

En Educació, si volem complir la LEC, que és una llei aprovada al Parlament, necessitem de l'ordre de 7.000 milions d'euros per arribar al sis per cent del PIB. Això, evidentment, li trauria a vostè el problema que té ara amb els mestres, però és que, a més a més, en lloc d'estar a la cua del PISA, estaríem a dalt de tot, com els països europeus que inverteixen el sis per cent del PIB.

En Drets Socials –ho va explicar la nostra companya Ennatu Domingo a la consellera– ens calen de l'ordre de 1.500 milions d'euros per atendre els discapacitats, dependència, equiparació salarial al tercer sector –no lo que han fet, sinó el total del que necessiten–, protecció a la infància, etcètera.

En Territori i Habitatge només cal que mirem els estudis de Foment i de la cambra. Necessitem 3.000 milions d'euros anuals. I, en Habitatge, vostè ho sap: necessitem molts més recursos, igual que necessitem doncs el manteniment de les autopistes, etcètera. Nosaltres preveiem uns 2.600 milions d'euros addicionals.

En Recerca i Universitats, per complir la llei de la ciència, que em sembla que vostè en ser la ponent, o una de les ponents, un u per cent públic són 1.400 milions d'euros més.

A Empresa i treball –també l'hi vaig explicar al conseller Sàmper–, per atendre les necessitats del món empresarial i per millorar la productivitat, necessitem de l'ordre de 600 milions d'euros addicionals, per al tema pla de polígons, formació d'oficis, potenciar la internacionalització, el petit comerç, l'emprenedoria.

I en Cultura, per complir el compromís del dos per cent del pressupost, ens calen 450 milions d'euros.

Miri, amb aquestes set partides ja tenim 17.000 milions d'euros addicionals; sumi-li les altres conselleries, eh? –partides molt més petites–: ens n'anem als 18.000 milions d'euros, que és el que nosaltres calculem per arribar a aquests 67.000 que li deia.

Per tant, per nosaltres això és el que necessitem en el pressupost, això és el que necessiten els catalans per tenir un nivell de benestar d'acord amb allò que paguem en els impostos. Perquè *(sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció)* tot això ho paguem –acabo, president. Per tant, ens hauria de dir a què vostè vol renunciar de tot això, quan ho podríem tenir tot, eh? I, de fet, nosaltres lluitarem per tenir el concert econòmic i per poder-ho tenir tot.

Els nostres companys de Junts per Catalunya van lluitant per tenir això; alguns estan a l'exili, alguns van tenir presó. Jo no sé si vostè té por de plantejar aquest tema al president Sánchez, però vostè hauria de poder defensar...

El president

Vicepresident Canadell, ha d'acabar, si us plau. Màxim, deu minuts. L'ha sobrepassat. Tindrà segona rèplica.

Joan Canadell i Bruguera

...el benestar dels catalans i arribar a tenir aquests 18.000 milions d'euros.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. En primer lloc, donar-li la benvinguda a la consellera Romero, al secretari general i a la resta de l'equip d'Economia.

Bé, compartim el desig que este procés acabe amb l'aprovació dels pressupostos de la Generalitat per a este 2026. El país, la gent necessita pressupostos; vostès n'estan convençuts i Esquerra Republicana també. Des d'Esquerra hi posem ambició nacional, hi posem guants i sobirania i, a més, ho fem des de la

responsabilitat, des del compromís amb el país. I és este compromís lo que mos permet arribar a uns pressupostos que representen pràcticament una despesa històrica –sobre els 50.000 milions d'euros–, amb un 0,1 per cent de dèficit. Cal recordar que la despesa màxima prèvia a les retallades la trobem l'any 2010, amb una mica més de 30.000 milions d'euros, però que en aquell moment venien acompanyats d'un dèficit del quatre i mig per cent.

Ara no només se supera de llarg aquella despesa per fer front als reptes que avui té el país, sinó que, a més, se pot fer sense recórrer al deute. Les condicions que Esquerra posem per aprovar pressupostos no són ni carreteres ni casinos ni ampliacions d'aeroport, sinó altres de molt diferents: passem del Quart Cinturó a la línia orbital, dels casinos a més recursos per a Catalunya i a la gestió catalana de la Zona Franca, d'ampliar l'aeroport a ampliar la capacitat de Catalunya per governar les nostres infraestructures. Esta legislatura, tant vostès com Esquerra tenim una faena prioritària: aconseguir que Catalunya tinga més control sobre els seus recursos i tinga més eines de governança.

La seua mateixa conselleria ha publicat l'última estimació de dèficit fiscal, unes dades que pujaven a fins gairebé 22.000 milions d'euros, i aquí també mos hem arromangat conjuntament per fer baixar esta xifra. En primer lloc, amb l'acord del nou model de finançament, que ha de suposar gairebé 5.000 milions d'euros més per any i que, per primer cop, compliria amb l'ordinalitat per població ajustada. En segon lloc, amb eines per garantir que Catalunya tinga més execució pressupostària per part de l'Estat. I en tercer lloc, amb l'increment de sobirania fiscal, que ha de suposar que la Generalitat acabe assumint la gestió de l'IRPF.

Per disposar d'estos 5.000 milions d'euros més, per tindre eines perquè l'Estat execute el que toca a Catalunya, per gestionar l'IRPF o –ho incorporo– per reduir el deute del FLA, cal el compromís del Partit Socialista, sí, cal el compromís d'Esquerra Republicana, també, però també caldrà que Junts vote a favor al Congreso. No se m'acut cap argument, cap ni un, si de veritat es prioritza el país i trobar solucions per al patiment dels catalans i les catalanes, cap argument, ho reitero, perquè Junts no vote a favor al Congreso, ni tan sols l'argument partidista, perquè s'hi posen partit per davant de país no els quedarà partit.

Avui, la ciutadania necessita solucions, i a Esquerra tenim clar que esta legislatura ha d'acabar amb Catalunya guanyant en recursos, guanyar en sobirania i guanyant en benestar, justament per poder donar més solucions als problemes de la nostra gent. Perquè si Catalunya no guanya hi perdem tots. Per a no donar solucions i recrear-se en els problemes, ja tenim VOX i AC. El Govern del PSC ha de ser conscient que la Generalitat, malgrat estar al màxim de despesa, es troba al límit per a cobrir les necessitats del país, que no tenim prou recursos per redreçar el malestar de la ciutadania. Un malestar que en part és conseqüència d'un model econòmic que encara depèn massa dels salaris baixos i la precarietat, i coincidim, segurament, en que cal revertir.

Ara que vostès governen a la Generalitat, consellera, han d'abandonar aquella temptació de submissió cap als interessos del PSOE. Perquè, davant d'esta situació, per a Esquerra lo més còmode seria asseure'ns i veure-les passar, anar-los desgastant, pròrroga a pròrroga, decret a decret, ben bé com mos havien fet l'anterior legislatura, que fins i tot van rebutjar aquella llei

Fitxer 4

de pla estadístic que avui mos proposen aprovar per decret. Esquerra hem decidit una altra cosa; hem decidit treballar per millorar i treballar conjuntament per millorar el benestar del país, per aixecar l'ambició nacional i l'ambició social en cada negociació i per garantir que sortim reforçats com a país. Fruit d'esta responsabilitat, avui mos trobem amb uns pressupostos que estan en condicions de ser aprovats, uns bons pressupostos per donar resposta als reptes que té el país.

Faig una pinzellada d'alguns aspectes fruit dels acords entre Govern i Esquerra Republicana. Per exemple, la inversió en energies renovables en l'àmbit agrari, l'arribada de fibra òptica a tot el territori, el pla de xoc Regenera per rehabilitar nuclis històrics; seguint amb mesures d'equitat territorial, el pla de pobles, 100 milions d'euros l'any durant quatre anys per als pobles petits, incorporant aquesta mirada no metropolitana com a model de país sencer. L'increment del pacte nacional per la indústria fins a 5.000 milions d'euros i l'increment de recursos per a les universitats

públiques catalanes; línies mestres per a una economia basada en el coneixement i no en la precarietat.

I sens dubte, el que serà clau en esta tasca de reindustrialització són els guanys de sobirania, de gestió d'infraestructures aconseguits, ells nous mecanismes per garantir que el que es pressuposta a Catalunya s'executa i s'executa per a Catalunya, o que aconseguim el control d'una de les palanques clau per a la nostra economia com és el Consorci de la Zona Franca.

I aquí parlem molt d'economia, de model, perquè un bon model econòmic és clau per tindre una societat pròspera, però als pressupostos també hem acordat mesures que han de millorar la vida de la gent, com el pla d'inversió en centres educatius, l'ampliació de la cobertura assistencial o el nou Carnet Jove.

Tornant al seu departament, sense cap dubte, estos pressupostos crec que li encarreguen una tasca central que és el dimensionament –hi ha fet referència– de l'Agència Tributària de Catalunya. Ara ja disposarà de recursos, ara li tocarà a vostè, consellera, posar fil a l'agulla ràpidament. L'acord és ambiciós, però també és clar: contracte programa en Generalitat i Agència Tributària de Catalunya per a poder assumir les competències en recaptació de l'IRPF. I ja per al 2026 se disposa de 21 milions d'euros per a començar a preparar-ho. El que depenia només de Catalunya, posar-hi recursos i dimensionar l'Agència Tributària, ja ho estem fent.

Ara caldrà que vostès facin lo que depèn de Madrid. Ajudarem tot el que puguem perquè s'aprove no només lo nou model de finançament, sinó també la possibilitat de la cessió de la gestió de l'IRPF a Catalunya. I mirant com va la legislatura a Madrid, val la pena que mos hi posem lo més ràpidament possible.

Consellera Romero, és el segon cop que es compromet, no tenen excusa ara, tenen els recursos i han de començar a complir. A vegades, ni tan sols quan PSC i PSOE acorden entre vostès s'acaba complint. I això ens preocupa. De fet, li recordo que en l'última comissió bilateral prèvia a la d'este mes de maig es va acordar també que la campanya de la renda actual es podria fer a l'Agència Tributària de Catalunya i que l'Idcat serviria com a mecanisme identificatiu. No sé si vostè ho ha aprovat, però és un compromís, un altre, que no s'ha complert. Per tant, hem d'acabar amb estes dinàmiques, per part nostra ens esforçarem i ho vetllarem. Hem de treballar per

acordar millor i per complir més ràpid. I crec que ens interpel·la a tots. Però no fer-ho acaba contribuint al descrèdit de tots plegats, del Govern, dels que hem participat dels acords, però també del conjunt de la política. Que no es complisca només beneficia a aquells que no tenen paraula i fan de l'odi l'eix principal de la seua acció política.

Este juny, consellera, vostè pot guanyar uns pressupostos. De fet, desitgem que guanyi els pressupostos. Comencem per fer allò que el país necessita, acordant amb els mestres, amb el professorat com garantir el bon funcionament del nostre sistema educatiu, al final, la dignitat de les persones que hi treballen i el bon funcionament de l'escola inclusiva. Esta legislatura pot acabar amb un nou finançament, amb més recursos, amb més sobirania, amb més trens, amb més benestar per a la ciutadania de Catalunya. Per tant, és una legislatura en què es poden fer avanços importantíssims que acabaran redundant en la millora de la qualitat de vida dels catalans i les catalanes. Des de la responsabilitat amb el país, Esquerra hem optat per fer-ho possible i seguirem arremangant-nos per ajudar perquè al final la nostra gent pugui viure lo més dignament possible.

Gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, i té la paraula la il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Abans de tot, doncs, agràim que comparegui la consellera Àlícia Romero a la Comissió d'Economia i Finances i que ho faci avui divendres a la tarda i acompanyada de part del seu equip, per tancar aquesta segona ronda de compareixences sobre el projecte de pressupost 2026.

La primera, la primera ronda ja va ser a principis de març. En aquell moment, ja es va explicar el contingut del projecte de pressupost i, per tant, aquesta segona ronda tenia la finalitat d'explicar ara els continguts polítics que sobretot han adoptat amb Esquerra Republicana i que han permès desbloquejar la tramitació dels pressupostos 2026, vostè mateixa també ens ho va dir així a la reunió del divendres

passat. I, per tant, en cap cas entenem que la sessió d'avui és per repetir ni el context econòmic actual ni les grans línies del projecte ni tampoc pròpiament del departament, sinó que realment era centrar-nos en els compromisos polítics. Per això, nosaltres des del Partit Popular, el que farem és fer una valoració global d'aquests compromisos polítics que s'han donat a conèixer, els que han sortit realment publicats en els mitjans de comunicació i que han permès que el pressupost 2026 vegi la llum, i donem per reproduïda la intervenció que ja vam fer a principis de març en aquesta comissió sobre el projecte de pressupost.

Quatre reflexions, voldríem fer en aquest sentit. El primer o la primera reflexió: després de quasi tres mesos de negociacions entre el Partit Socialista i Esquerra Republicana, el Govern ens presenta exactament el mateix projecte de pressupost per al 2026 que el que va haver de retirar per la manca de suport en el seu moment d'Esquerra Republicana. Aquesta versió té exactament els mateixos ingressos i despeses, tant per concepte com per naturalesa, com per partides, com ho vulguin mirar, fins a l'últim cèntim és el mateix. Ara el que s'ha fet públic és la voluntat d'incorporar els 893 milions d'euros durant l'any 2026, però que la dotació ja estava prevista en les disposicions addicionals, la 24 i 25, del projecte de llei, en el fons per al millorament de polítiques públiques, 360 milions d'euros, i el fons per enfortir el lideratge de Catalunya, amb 500 milions d'euros.

Per això, voldria fer dues preguntes, consellera. La primera és: quan està previst incorporar aquestes dotacions en el pressupost? I després, com es farà? Es farà mitjançant modificacions de crèdit i, per tant, s'aprovaran, s'hauran d'aprovar en el Parlament de Catalunya? I si no és així, quan i com ho sabrem, que s'han incorporat en el pressupost d'enguany?

I la segona pregunta, i és, tal com es menciona a la pàgina 30 de la presentació, quins són els nous recursos que s'habilitaran per poder desplegar aquests compromisos acordats?

Segona reflexió. A més del *paripé* polític, tal com ho veiem nosaltres, creiem que hi ha una opacitat sobre cadascun dels projectes acordats dins d'aquests 893 milions d'euros, amb incidència al llarg de l'any 2026. Només s'han donat a conèixer les grans xifres assignades per departaments i els principals plans, però, sens dubte,

hauríem de tenir accés a tota la informació de cada projecte acordat per concepte i import per poder fer una valoració rigorosa i després poder fer un seguiment i un control de l'execució al llarg de l'any i l'any que ve.

En el mateix sentit, també creiem que hi ha una opacitat respecte al detall de cadascun dels projectes acordats de forma pluriennal, que el Govern, doncs, ja ha anunciat que pugen a 4.693 milions d'euros des del 26 fins al 2030.

En la ronda de comissions d'aquesta setmana ho hem preguntat a tots els consellers i conselleres, però no hi ha hagut una resposta massa clara. Per tant, tercera i darrera pregunta. Només li faré tres preguntes, consellera. Ja que és la consellera d'Economia i, per tant, la responsable de la gestió i la coordinació del pressupost, que ens faci públic tot aquest detall de cadascun dels compromisos polítics adoptats per concepte, import i anualitat en el marc del pressupost 2026.

Tercera reflexió. Continuem. *Paripé* polític. Opacitat dels acords i estem davant d'un repartiment de poder entre el Partit Socialistes i Esquerra Republicana, amb la comparsa dels Comuns. El Govern de Salvador Illa pretén assegurar-se l'estabilitat fins a final de mandat. Ara està per veure com acabarà el Govern de Pedro Sánchez, si mantindrà el suport dels socis, especialment Esquerra Republicana, a mesura, doncs, que avanci tot aquest rosari de casos judicials, al que s'afegeix el de l'imputat expresident Zapatero. I, a canvi, què guanya Esquerra Republicana? Doncs avançar cap a una estructura d'estat a Catalunya. Per això es van esperar a anunciar aquest acord amb Esquerra Republicana que passessin les eleccions andaluses, tot i que no van aconseguir salvar la senyora Montero de la patacada electoral.

Així, es preveuen elevats recursos per a l'Agència Tributària de Catalunya per preparar-la cap a la cessió de l'IRPF i així, doncs, tenir el control de la caixa, dels diners dels catalans; dominar el Consorci de la Zona Franca, constituir la Societat Mercantil d'Inversions de l'Estat a Catalunya i crear l'Autoritat Portuària de Catalunya per incrementar les competències de la Generalitat en la governança aeroportuària. Aquestes cessions imprudents s'afegeixen a les que ja tots coneixem, com apartar la Policia Nacional i la Guàrdia Civil, lliurar la gestió migratòria, cedir tota la gestió de les costes, renunciar al control dels interventors i de les empreses mixtes i consorcis.

Saben perfectament que aquestes cessions no són a favor de l'autogovern de Catalunya. Com ho volen fer creure? Perquè aquí tenim un gran perill, que és la deslleialtat institucional per part dels partits separatistes i, per tant, si tornessin a governar, l'estat de dret no els podrà frenar i, per tant, no podrem protegir els drets constitucionals dels catalans. I això és molt greu.

Quarta reflexió –i amb aquesta ja acabaré–: a banda del *paripé* polític, l'opacitat del conjunt dels acords adoptats i la gravetat del repartiment de poder entre el Partit Socialistes i Esquerra Republicana, creiem que aquests compromisos polítics no responen a les necessitats de la ciutadania i, per tant, són una presa de pèl per als catalans.

El Govern sempre ens diu –potser en la seva resposta m'ho dirà– que sempre fem una apocalipsi de la situació actual dels catalans, però la realitat és que a Catalunya suportem la major càrrega fiscal per als treballadors, autònoms i empreses; l'enfonsament de la classe mitjana –actualment, el quaranta-set per cent de les famílies catalanes tenen dificultats econòmiques, per tant, dificultats per arribar a fi de mes–; més traves administratives o normatives que generen costos i endarreriments; baixa qualitat institucional, manca d'eficàcia, eficiència, rendiment real de comptes, d'objectius verificables i de canvis estructurals en el sector públic de la Generalitat –i això ens ho confirmen realment les conclusions de tots els estudis de la Sindicatura de Comptes–; una forta onada d'acomiadaments col·lectius a la indústria i un sector primari en perill d'extinció; baixa productivitat i baixos salaris; deteriorament del capital humà –el noranta per cent de les empreses a Catalunya tenen dificultats per trobar talent–; immigració massiva i poc qualificada; serveis públics tensionats i degradats: en salut, en educació, en serveis socials greus dificultats per accedir i costejar l'habitatge; col·lapse d'infraestructura, sobretot ferroviària i de carreteres, i una escalada de violència als carrers.

I per fer front a aquesta realitat, els acords polítics anunciats pel Govern amb Esquerra Republicana per als pressupostos 2026 són el tren orbital, un projecte que ja va anunciar al tripartit el 2005 i que ara es promet de cara al 2040. No són capaços de solucionar l'actual caos de rodalies que es plantegen ara a la Catalunya del futur amb el tren orbital. Ometen inversions indispensables: el Quart Cinturó, l'ampliació

de l'aeroport, el Hard Rock, el desdoblament de la B-224, la C-55 o la C-59. Cinc-cents vint-i-set milions d'euros fins al 2030 per a l'Agència Tributària Catalana perquè pugui assumir competències en la recaptació de l'IRPF, malgrat que és un impost de titularitat estatal i ja tenim l'agència tributària estatal que el gestiona de forma eficaç.

I a més, tot això en el marc d'un model de finançament singular que ni està ni se l'espera.

Noranta coma dos milions d'euros fins al 2030 per impulsar el català a les xarxes socials i l'entorn digital, però no aconseguirem res si continuem utilitzant la llengua com a instrument identitari; 48 milions fins al 2030 per a vals per a productes mensuals per a les dones en l'àmbit d'igualtat i feminisme –i no és broma–; 10 milions d'euros fins al 2030 per a la memòria democràtica i, en canvi, cap compromís per donar suport a l'agricultura, la ramaderia, la pesca i l'alimentació. Cap compromís en matèria de seguretat pública. I com es podien imaginar, cap rebaixa fiscal per combatre la pèrdua de poder adquisitiu de les famílies ni cap reducció de despeses supèrflues, com els 417 milions per al grup de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. És el torn ara del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, té la paraula l'il·lustre senyor Javier Ramírez.

Fitxer 5

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. En primer lugar, no cabe otra posibilidad, agradecer la comparecencia de la *consellera* de Economía y su equipo. Señora Romero, debo decirle que su intervención hoy ha sido profundamente decepcionante, no por la forma, sino porque usted tiene cierta capacidad de comunicación, sino por el fondo. Y digo eso porque pensábamos que hoy usted iba a hacer una adenda, una enmienda al propio presupuesto y va a explicar el famoso acuerdo entre Esquerra y

los Comunes. Y digo el acuerdo económico, no el político. Todos sabemos que este acuerdo no es *gratis et amore*. Es el pago en diferido de los indultos y de la amnistía.

Pero al margen de eso, Esquerra no tiene suficiente y, por lo tanto, ya exigido que, evidentemente, tiene que poner la guinda en el pastel. Aquí se ha dado algún tipo de dato, muy breve, por parte del diputado de Esquerra, refiriéndose a inversión en renovables, que si orbital, que nunca va a llevar, etcétera, pero la realidad es que el acuerdo económico entre los Comunes y Esquerra lo desconocemos. Y usted quizás me responderá: «Bueno, para eso está el proceso legislativo. Después de la enmienda totalidad para saber qué enmiendas van a ver». Esto, si contemplamos que haya consignación presupuestaria para esas modificaciones, o que no la haya. En ese caso me gustaría saber cuál va a ser.

Y digo cuál va a ser y que lo explique usted porque el acuerdo no ha sido en el Parlamento. No ha sido un acuerdo legislativo. Es un acuerdo político, entre el presidente de Esquerra Republicana, el señor Oriol Junqueras, y el presidente de la Generalitat, el señor Illa. Por tanto, me gustaría que usted matizara exactamente y estrictamente explicara con luces y en sede parlamentaria cuál es ese acuerdo.

Y antes de entrar en materia, me permitirá que haga una pequeña previa antes de que el señor presidente de esta comisión me corte porque me dirá que no es el objeto de esta comisión. Pero es que yo tengo que interpelar directamente a los señores de Junts: Es que no les entiendo, de verdad. O sea, me tienen que explicar cuál es su proyecto económico, porque han pasado del gurú económico de Mas-Colell al gurú económico de la UGT. No sé dónde están, la verdad. No sé dónde están, porque depende con qué diputado de Junts te dice una cosa o te dice otra. Pues me gustaría saber dónde están si en el infierno fiscal, en la extorsión fiscal y en seguir aumentando impuestos, que ya sabemos dónde están la bancada de la izquierda, o en mejorar la vida de los catalanes y me temo que es la primera situación.

Señora Romero, 49.132 millones de euros. Debo felicitarla, irónicamente, porque usted va a ser la consejera de Economía que más recaudación va a asumir y, por tanto, va a ser la que más dinero va a conseguir de todos los catalanes y del conjunto de España. Y claro, alguno se podrá preguntar: ¿Y dónde sale ese dinero? ¿De

mejora la financiación? ¿De quién? ¿Y de qué? Pues bueno, pues principalmente viene del treinta y siete por ciento del IRPF, el veintitrés por ciento del IVA, el 20,5 de sucesiones y donaciones –aquello que el señor Cid decía que prácticamente era nada–, patrimonio, un 28,4, grandes establecimientos comerciales, un 41,5, impuestos de establecimientos turísticos, cuarenta y cinco por ciento. Es decir, una industria que va como un tiro, que podríamos mejorar sus salarios, sus convenios, pero no, más presión fiscal y, por tanto, reducir los salarios y, por supuesto, algo que me parece deleznable, que es el ITP, 3.400 millones de euros, un aumento del veintiocho por ciento que ustedes van a recaudar.

Claro, cuando dicen que ustedes son el Gobierno de la vivienda, que ha dicho que han firmado mil cien hipotecas. Me gustaría que tomara nota y explicaran cuál va a ser el proyecto y matizara esos datos que ha dicho. Cuando dice usted que es el Gobierno de la vivienda, cuando aquí se dice que se va a hacer cincuenta mil viviendas, pero no se ha puesto un solo tocho y que van a invertir en esa materia, porque es una de las prioridades de los catalanes, resulta que ustedes hacen negocio con la compra de la vivienda. Ya sé que hace que no, pero la verdad es que sí. Esto es un porcentaje muy grande del presupuesto de la Generalitat.

Y todo ese dinero que ustedes recaudan, casi 50.000 millones de euros, ¿en qué va? Pues en cuestiones tan interesantes como 143 millones en Acción exterior. Fíjese lo que le importa a los catalanes las operaciones LGTBI que hacen en el Congo, pues ustedes invierten en eso; 85 millones en ir en contra del castellano y a favor del catalán; 600 millones de euros en lo que ustedes dicen igualdad y feminismo, pero luego, cuando hay que hacer un minuto de silencio realmente por cualquier tipo de víctima, ustedes no están y, evidentemente, casi 400 millones de euros en el autobombo, que es la CCMA, un auténtico escándalo.

Supongo que el coste de ir explicando los presupuestos por los siguientes puntos de Cataluña, que ahora dice el señor Sàmper que se va a sumar a su propuesta en explicar el supuesto programa y pacto nacional por la industria. Supongo que eso también habrá que publicarlo y reproducirlo. Eso tiene un coste, hay que pagarlo. Pues ahí estamos.

Pero mire, entramos en su departamento. Hay un detalle que creo que es importante y me gustaría saber cuál es la posición suya o la posición del Govern. Usted sabe perfectamente que, durante los últimos ejercicios, los últimos tres años, ha habido un aumento de los tipos de interés. El BCE ha subido los tipos de interés. Eso ha producido que muchas hipotecas y muchos préstamos personales en Cataluña, pues se disparan, con la falsa premisa de que intentar parar la inflación cuando lo que realmente ha sucedido es ahogar a las familias. Y claro, usted aquí dice de que pretenden recaudar 387 millones de euros nuevos de la banca y me parece genial. Pero usted, ¿qué apuesta, por seguir aumentando los impuestos a la banca y, por tanto, eso lo van a recaudar vía intereses o intentar tener tipos de intereses bajos para mover la economía y para la pequeña empresa pueda tener capacidad de financiación? Y ahí voy con el Institut Català de Finances. ¿Cuál es la política para invertir e intentar que tengan financiación esas empresas? ¿Y lo digo por qué, señora Romero? Si los bancos, la banca privada, están disparados, que, por cierto, gracias a estas medidas récord –récord de beneficios en la historia récord, ahora– gracias a esa subida de intereses, ustedes ¿en qué posición están? ¿En prestar unos intereses muy altos o en intentar facilitar esa financiación?

La hacienda catalana, señora Romero, 481 millones de euros en cuatro años, de los cuales en ese ejercicio ya van 121 millones. ¿Sabe lo que pasa? Y es que, cuando le decía al señor ese de Junts que dónde están, en un lado u otro, sabemos dónde están ustedes: en el golpe permanente, con ellos, Esquerra, etcétera. ¿Y por qué? Porque ustedes no han hecho tanto y tantísimo por estructuras de estado en Cataluña, jamás, que el gobierno de Esquerra Republicana, de Junts o incluso del señor Puigdemont, que nos llevó a un fracaso institucional sin precedentes. Usted está vendiendo Cataluña en diferido y esa es la situación.

Pero ¿sabe lo que pasa? Que, mire, se habla mucho de la sanidad, de la educación, de lo que invertimos. Yo le hago una pregunta muy clara: ¿Tenemos acuerdo con los profesores? Esto me gustaría que respondiera. Hay un acuerdo y si va a haber presupuestos en relación a ese acuerdo, porque la realidad es que las finanzas de la Generalitat de Catalunya están al límite. Una quinta parte del presupuesto se va a deuda. Y sí, usted ha dicho una medida que me parece correcta: Estamos intentando refinanciar esos préstamos. ¡Genial! Pero la verdad es que gran parte del

presupuesto se va a deuda, que es la herencia de los señores de Junts también, de sus tripartitos, que hundieron la economía, pero también de los señores de Junts. Y así estamos. Más de 100.000 millones en deuda, 13.000 millones en sanidad, que, por cierto, ya sabemos que el presupuesto es completamente insuficiente.

Sobre el IRPF, yo le tengo una pregunta también. Aquí se tumbaron unos presupuestos... Voy a ser correcto. No se tumbaron porque ustedes no quisieron participar en esa derrota parlamentaria. Los retiraron, puesto que los señores de Esquerra decían de que sin el IRPF no habría presupuestos. Bueno, pues ni IRPF y habrá presupuestos. Claro, ustedes estarán supeditados, evidentemente, a la señora Montero, aquella señora que decía que era la que más poder tenía en España del gobierno socialista. Pero bueno, esa es la situación.

Y para acabar, señora Romero, le voy a hacer una reflexión. Mire, usted saca pecho de estos presupuestos. Usted dice que son unos buenos presupuestos para Cataluña, pero la idea es la siguiente y es que tenemos un diez por ciento de paro. Tenemos uno de cada cinco jóvenes que no tienen empleo. Más del 36,5 por ciento de nuestros niños y niñas están en situación de exclusión social o de pobreza infantil. La economía va a cada vez peor, porque aumenta el PIB, pero reduce el PIB por cápita. Es decir, que cada vez tenemos menos renta disponible. Y la solución de la Generalitat, en vez de aliviar los bolsillos de los catalanes, es aumentar la presión fiscal, la extorsión fiscal y los impuestos en Cataluña. Por tanto, yo, mi pregunta es la siguiente y es: Con ese nivel de presión fiscal en Cataluña, ¿cómo pretende que podamos competir, competir con un mundo, por desgracia, tan globalizado? En el que tenemos países como China, como Marruecos, como parte de Europa que están compitiendo, que estamos importando productos que no cumplen nuestras mismas reglas fitosanitarias, fiscales o ambientales, cuando aquí la presión fiscal nos impide ser más productivos y más rentables. Esa es la pregunta que me gustaría que usted pudiera resolver.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del Grup Parlamentari de Comuns. Té la paraula l'il·lustre senyor diputat David Cid.

David Cid Colomer

Gràcies. Bona tarda, consellera. Bona tarda, secretari. En primer lloc, òbviament, agrair la presentació. Estem davant d'un pressupost que és rellevant. Estem parlant de quasi 50.000 milions d'euros, 9.000 milions d'euros més que l'anterior pressupost. I jo crec que també amb una xifra molt important, que són aquests més de 4.000 milions d'euros destinats a inversió, que és molt rellevant també per dinamitzar l'economia i posar al país també al dia.

Jo, la veritat, em sorprèn una mica algunes afirmacions que s'han fet, perquè els acords que estan signats, no sé si és que no saben llegir, amb llum i taquígrafs. De fet, tant criticar sempre a la consellera, que no, que els vull lluir massa, els acords que tanquem al Departament d'Economia. Per tant, no sé exactament a què es deu aquesta necessitat de buscar els tres peus al gat. Nosaltres hem arribat a un acord. És veritat, tenim diferències fonamentals de model de país amb el partit socialista, però hem fet servir la nostra influència per tancar un acord de pressupostos amb tres grans prioritats. No ens n'hem amagat.

La primera, evidentment, és l'habitatge. El primer problema del país amb elements claus que nosaltres pensem que són imprescindibles per lluitar contra la crisi de l'habitatge. Augmentar de manera molt important la construcció d'habitatge protegit a Catalunya, amb recursos, evidentment, més en aquest cas 1.500 milions d'euros aquest any i, a més a més, amb la voluntat que acabin sent 2.500 milions d'euros a final de legislatura.

Doblar els ajuts a lloguer perquè més famílies i especialment sí, la classe mitjana puguin arribar a tenir accés als ajuts de lloguer. Evidentment, incidir en la rehabilitació dels nostres barris de pobles i ciutats. Aquest pla extraordinari del pla de barris, estendre'l al 2026, 2027 i 2028 intentant arribar a 400 milions d'euros per any i quaranta barris. I, evidentment, doncs, lluitar contra aquells que es salten la llei. La llei s'ha de fer complir. Sempre a la dreta diu que la llei s'ha de complir. Nosaltres demanem que es compleixi la llei del dret a l'habitatge a Catalunya i, per tant, que no hi hagi frau de llei i, evidentment, un acord per complir les compres especulatives. Deia avui un dels nostres millors fans, que és el senyor Sánchez Llibre, que els Comuns el que volem és no socialitzar la propietat privada. Tant de

bo, no? Nosaltres el que volem és socialitzar l'accés al dret a l'habitatge i no socialitzar la misèria, que és el que fa a les polítiques, especialment, de la dreta.

Un segon pilar d'aquest acord, la mobilitat i especialment els trens. Ho hem dit, també li hem dit al Govern de la Generalitat la legislatura se la juguen en habitatge i trens i crec que, en aquest sentit, posar en valor, evidentment, acords que s'han arribat, l'orbital ferroviària, però també, evidentment, acords que garanteixen l'accés a la mobilitat arreu del país. I vull posar en valor especialment l'aposta pels trens trams arreu del país que ens han de permetre vertebrar aquesta mobilitat i també la rebaixa del preu del transport públic. En un context incert i de pujada de la inflació, nosaltres volem mesures que es notin en el dia a dia, que arribin, sí, a la butxaca dels ciutadans i ciutadanes. I, per tant, mantenir aquesta rebaixa del preu del transport públic que és *made in* comuns, aquest cinquanta per cent, 26, 27 i 28.

I finalment, també un país fort vol dir, en aquest cas, serveis públics forts, i això vol dir sanitat i educació, reduir les llistes d'espera i, evidentment, millorar les condicions de la nostra educació amb equipaments i, evidentment, millors condicions per la nostra escola pública. I això vol dir escola inclusiva i també millors salaris pels nostres mestres, no?

Jo també crec que en aquest sentit vull posar en valor el que hem fet també durant aquests mesos, que és millorar i ampliar aquest acord, com deia, situant també l'habitatge com a màxima prioritat en la lògica que estem, ja no en un pressupost només del 2026, sinó que és possible que tinguem també una part d'aquesta execució del 2027 i, per tant, nosaltres hem intentat també treballar amb compromisos, que van més enllà d'aquest any pensant també en 2027 i 2028.

Mirin, ha estat molt elegant la consellera, perquè parlava també es parla molt i a mi m'ha agradat molt, no?, diversos grups que sempre fan moltes propostes que reclamen més recursos, mai expliquen d'on surten els diners. Mai expliquen d'on surten els diners, però, això sí, sí, sí, sí. Ha estat molt elegant la consellera perquè ha situat que, per exemple, no tenim una dificultat, que és amb les bestretes. Perdem 500 milions d'euros l'any, però la consellera no ho ha explicat. Ja ho explico jo. Els perdem, perquè Junts per Catalunya va votar en contra al Congrés, en aquest cas, des del traspàs..., que poguéssim cobrar les bestretes quan toquen.

Jo els vull dir, sincerament, vostès ja s'han convertit en el partit del no. No a les bestretes, no, en aquest cas, a la condonació del deute del FLA, no al nou sistema de finançament, no el consorci d'inversions i no una fiscalitat justa. Jo, la veritat, al final, a mi m'han d'explicar, perquè, al final també, quan es parla de fiscalitat, vostès parlen de fiscalitat, mirin,

Fitxer 6

dels 49.000 milions d'euros del pressupost de la Generalitat, 17.500 van a Salut. Quan diuen en què van els nostres impostos? A la salut pública, a la salut pública! Deixi's d'històries, que això és així.

I mirin, parlava..., jo, de veritat, eh? Si no saben com funciona l'economia, els senyors de VOX, més val que no parlin. Els tipus d'interès els decideix el Banc Central Europeu (*veus de fons*). Sí, sí, sí. I vostè avui deia que nosaltres, com deia, de quin costat estan? Sí, de la banca o no? Miri, jo sé de quin costat estan vostès, i és el de la banca. Quan es va votar, en aquest cas al Congrés dels Diputats, l'impost sobre la banca, sobre els beneficis extraordinaris de la banca, 10.000 milions d'euros al primer trimestre, vostès van votar en contra. VOX ha votat sempre al Congrés dels Diputats en contra de l'impost de la banca. Per cert, un impost a la banca que la recaptació la gestiona..., la Conselleria d'Economia la gestiona, en aquest cas, el pressupost de la Generalitat. Això són vostès, sempre al costat de qui més té. Això sí, criticant a qui menys té, que és el que defensen vostès.

I mirin, jo també ho vaig fer l'altre dia a la comissió de Salut i ho he tornat a fer avui. Jo, sincerament, li vull fer un agraïment profund i sincer a Junts per Catalunya. Vostès sempre diuen que aquests pressupostos són el del model dels Comuns. Mirin, nosaltres, humilment, intentem incidir amb la força que ens ha donat la ciutadania, però jo els hi dic, la nostra capacitat d'incidència és directament proporcional a la seva incapacitat d'arribar a acords. Literalment els ho dic. Perquè si no volen que nosaltres pintem res en el pressupost de la Generalitat ho tenen més senzill: li ofereixen al Govern de la Generalitat negociar els pressupostos i *san se acabó*. I no em diguin que això no es pot fer perquè mirin, el 2022 i el 2020, quan governaven vostès, nosaltres vam aprovar els pressupostos de la Generalitat amb

el senyor Giró, i jo sé que al senyor Canadell no li va agradar gaire, però sí, els vam aprovar i els vam pactar, en aquest cas, amb el senyor Giró. Per cert, l'arquitectura fiscal de fiscalitat justa, sí, que està vigent en aquests moments a Catalunya la vam pactar amb vostès. És a dir, l'impost de successions que jo defenso perquè paga qui més té, perquè el setanta per cent dels catalans no paguen impost de successions o paguen només un euro, el vaig pactar amb Junts per Catalunya. Governava el senyor Torra, i és l'impost vigent. El que paguem d'IRPF a Catalunya ho vaig pactar amb Junts per Catalunya i per ser justos, també, evidentment, en aquell cas amb el conseller d'Economia, que era el que va ser després el president Aragonès. La taxa turística que teníem vigent fins ara la vaig pactar amb vostès, i el gran impost a les elèctriques, que nosaltres tenim un impost a les elèctriques que no tenen altres comunitats autònomes, perquè tenen en aquest cas beneficis extraordinaris, que són 200 milions d'euros de recaptació, la vaig pactar amb vostès. Per tant, la fiscalitat que tenim a Catalunya, sí, que ens permet que el pressupost hagi arribat aquest any a 49.000 milions d'euros, perquè per això serveixen els impostos, a mi m'han d'explicar, és a dir, si ens carreguem els impostos, d'on surten els diners de la Generalitat, d'on surten? Perquè pot haver-hi dèficit fiscal o no, jo no dic que no, però en tot cas alguna cosa haurem de recaptar, fins i tot quan siguem independents. Jo ja sé que el seu model és la senyora Ayuso i evidentment el d'Andorra, però clar, després tenim la sanitat de Madrid o les residències de Madrid, i no em facin parlar més. Per tant, sí, hi ha un model, nosaltres tenim un model, nosaltres intentem incidir i intentem treballar.

I mirin, nosaltres els hi hem donat, crec sincerament, una caixa d'eines, i ara han d'aprofitar aquesta oportunitat i han de complir els acords. Costa molt més del que tocaria que vostès compleixin els acords, des del més petit –i no vull tornar a incidir, però ja saben de què parlo– fins al més gran. I per tant jo el que demano és, nosaltres, sí, hem actuat amb responsabilitat, és veritat, també amb exigència, però el que reclamem simplement és que a partir d'ara compleixin els acords i que no costi tant. Crec que li farà un bé al país si compleixen. Perquè crec que les prioritats que nosaltres hem situat, que són, insisteixo, habitatge, trens i serveis públics, és el que demana humilment la gent.

I si m'ho permeten, simplement un apunt final que vull que quedi en acta i també, avui, que és l'última comissió i que també estic segur que molta gent ens segueix i també mitjans de comunicació, posar negre sobre blanc que, en aquest cas, Aliança Catalana ha fet un zero de setze a les comissions, en aquest cas, a les quals hem discutit la llei més important que tenim en aquest Parlament de Catalunya, que és la Llei de pressupostos. Suposo, entenc que se senten representats pels seus companys de VOX i que per tant, no necessiten participar a les comissions del Parlament de Catalunya.

El president

Moltes gràcies, diputat. Cenyexi's una miqueta en el seu to final, a l'al·lusió gratuïta al senyor de VOX. En aquest sentit, davant l'absència dels grups parlamentaris tant de la CUP - Defensem la Terra com d'Aliança Catalana, passariem la paraula al diputat del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, l'il·lustre senyor Jordi Riba.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Consellera, gràcies per la seva compareixença i per les explicacions que avui ens permeten situar el debat allà on correspon, no només en la xifra global del pressupost, sinó en la seva arquitectura econòmica, financera i política. Perquè un pressupost no és mai una simple suma de partides, és una manera d'ordenar prioritats, però també és una prova de solvència saber què es vol fer, amb quins recursos, i amb quins límits i amb quina credibilitat.

Aquests pressupostos responen a una idea clara: Catalunya vol avançar amb estabilitat, amb ambició i amb mirada llarga. Vol atendre les necessitats immediates de la ciutadania, però també preparar el país per als reptes de la pròxima dècada. I ho fa amb uns comptes de 49.162 milions d'euros, un 22,8 per cent més que els darrers pressupostos aprovats el 2023 i que representen 9.126 milions d'euros afegits addicionals en aquest pressupost. Però dins, això mateix, dins d'un marc de responsabilitat fiscal, amb una previsió de dèficit del 0,7 per cent del PIB. Aquesta és la primera virtut del pressupost. Ambició sense frivolitat, expansió de polítiques públiques sense perdre el sentit de la sostenibilitat financera. I això, en una compareixença de la consellera d'Economia, és especialment important perquè

aquest Departament no només representa uns comptes, garanteix que els comptes siguin executables, sostenibles i creïbles. Economia és el departament que ha de fer possible que la voluntat política es converteixi en capacitat pressupostària i, en aquest sentit, les dades són rellevants.

Catalunya manté una economia dinàmica en un entorn internacional complex. És una economia competitiva, malgrat el que hem sentit fa una estona, que ha batut de nou el rècord d'exportacions l'any 2025, superant els cent mil milions d'euros. I és cert, en un entorn internacional complex, amb un risc d'increment de tipus d'interès com a conseqüència de les tensions inflacionistes, conseqüència de les accions polítiques del líder dels Estats Units, el senyor Trump, que per cert, és el líder i referent de l'extrema dreta mundial, entre altres, de VOX. Per tant, sembla estrany que critiquin aquí el risc de l'increment de tipus d'interès quan el causant últim i els seus còmplices locals justament els tenim aquí darrere.

És un creixement, el previst, superior al de la zona euro, amb una inflació relativament moderada, malgrat aquest context complex i amb una inversió pública que s'accelera malgrat el final dels fons Next Generation. El pressupost preveu 4.146 milions d'euros d'inversió del sector públic i un estalvi corrent de 2.475 milions que permet finançar inversions sense comprometre l'equilibri financer. També hi ha una altra dada que sovint passa desapercibuda, però que explica molt sobre la qualitat de la gestió. El període mitjà de pagament a proveïdors se situa al voltant dels 28 dies, com abans ha comentat, per sota del límit normatiu. Això no és només una dada comptable, és liquiditat per a empreses, autònoms, entitats i proveïdors, és confiança en l'administració i és economia real. El mateix podem dir de l'endeutament. La ràtio d'endeutament sobre el PIB continua reduint-se i es preveu que passi del 28,4 al 27,4 el 2026 i amb la cancel·lació del FLA –si els senyors de Junts tenen a bé i la valoren positivament– pot baixar fins al 22,2 per cent del PIB. Per tant, el missatge és clar: aquests pressupostos reforcen serveis públics, impulsen inversions i incorporen nous acords polítics, però ho fan amb una trajectòria de sanejament financer. No estem davant d'uns comptes improvisats, Estem davant d'uns comptes expansius, sí, però ordenats.

I aquí cal destacar un element central que depèn directament de l'àmbit d'economia: el reforç de l'Agència Tributària de Catalunya. No és una qüestió menor ni un epígraf administratiu, és una peça essencial de l'autogovern real. L'autogovern no és només tenir competències escrites en una llei, és tenir capacitat material per exercir-les. Reforçar l'Agència Tributària amb més personal, més estructura i transformació tecnològica és preparar Catalunya per assumir noves competències de gestió tributària, millorar la capacitat recaptatòria i disposar d'una administració fiscal més robusta, més moderna i més pròxima.

Aquests pressupostos incorporen, a més, els acords amb Esquerra Republicana i amb els Comuns, amb un impacte de 4.693 milions d'euros per al període 26-30 i 893 milions per a aquest exercici el 2026. Ho fan amb una fórmula tècnica clara, unes disposicions addicionals que blinden els recursos per executar els projectes acordats, els 360 per una banda i els 500 per l'altra, de les disposicions 24 i 25. Per tant, no parlem de promeses vaporoses, sinó d'una arquitectura pressupostària pensada per garantir l'execució.

Pel que fa a l'acord amb Esquerra, voldria destacar quatre grans vectors. El primer, la línia orbital ferroviària, que permet avançar cap a una regió metropolitana menys radial, més mallada i més resilient. Resulta sorprenent que alguns grups, avui PP, el grup parlamentari del PP, en altres comissions, grups com el grup de Junts per Catalunya, m'ha recordat allò d'aquell que va dir que no era president perquè no volia. Amb el tema de la línia orbital em sembla que passa una miqueta el mateix. Aquells que han tingut a la seva mà fer-la no l'han fet –en el període precedent, des del 2008 fins aquí, que han tingut responsabilitats de Govern– perquè no han volgut; perquè si haguessin volgut en 6 mesos la tenien feta (*rialles*), això no en tinguem cap dubte. Ara, quedi clar que no l'han fet perquè no han volgut i no ho han fet així de ràpid.

En tot cas, el segon, el Consorci d'Inversions i la Societat Mercantil d'Inversions. Instrument per millorar el seguiment, la planificació i execució de les inversions de l'Estat a Catalunya. Davant de l'execució de les inversions de l'Estat a Catalunya hi ha quatre opcions: el diagnòstic, i quedar-se amb el diagnòstic; el diagnòstic i la queixa, Junts per Catalunya; el diagnòstic, la queixa i l'obstrucció, Junts per

Catalunya votant en contra de la constitució del Consorci com a instrument per millorar aquesta qüestió d'execució; la quarta, buscar solucions, cercar acords i implementar-los. Nosaltres ens quedem en aquesta quarta.

Tercer element que vull reforçar o vull destacar de l'acord amb Esquerra Republicana, l'acord, el reforç de l'Agència Tributària que situa l'autogovern en el terreny pràctic, més capacitat institucional, més musculatura fiscal i més eines de país. No vull deixar d'esmentar també el pla de pobles com un element de reforç de les polítiques públiques.

Pel que fa a l'acord amb els Comuns, hi ha un eix especialment rellevant, habitatge, destinar 2.500 milions durant la legislatura en polítiques d'habitatge, crear la Direcció General de Disciplina en habitatge, reforçar el Pla de Barris i treballar reformes per ampliar el parc protegit, combatre l'especulació és respondre a una emergència real.

Se'ns ha dit que no és el pressupost que mereixen els catalans per les balances fiscals, i nosaltres no neguem el problema. Precisament per això defensem un nou model de finançament, el reforç de l'Agència Tributària i més capacitat de decisió. Però una cosa és l'anàlisi rigorós de les balances fiscals i una altra convertir-lo en una calculadora màgica. Si la vara de mesurar és el que mereixen els catalans, senyor Canadell, ja li dic que les seves propostes de 67 i 77.000 milions d'euros em semblen poc (*rialles*); si la vara de mesurar és les necessitats dels catalans em semblen poc. Ara bé, no puc deixar de dir que ens ha sorprès aquesta visió comunista del senyor Canadell passant per l'esquerra del senyor Cid amb uns volums de sector públic realment..., que per un socialdemòcrata realment, escolti, fantàstic, però no m'ha deixat de sorprendre veure el senyor Munell demanant rebaixes fiscals i vostè demanant aquests volums econòmics. Perquè dir que automàticament podrien passar pressupostos de 67.000 o 77.000 milions és confondre balances fiscals, capacitat tributària, despesa i no financera.

I miri, la prova del nou, com quan érem petits i ens ensenyaven a fer divisions. Per si baixem l'argument el pressupost *per capita*, si utilitzéssim aquestes xifres de 67.000 milions o 77.000 milions, sap a quin pressupost *per capita* ens n'aniríem, senyor Canadell? 8.160 euros per habitant amb el 67, i 9.377 amb els 77.000 milions d'euros. Sap quin és el pressupost *per capita* del pressupost no financer –per tant,

comparació homologable– del pressupost basc del 2026? Doncs exactament 6.817. Si el seu model no passa la prova del 9, està venent una moto sense rodes, està venent unes xifres que no són reals, que no responen al més mínim contrast de què significa en termes reals el concert basc, que en aquests moments existeix, sense tenir en compte les bases tributàries, que són un 9,4 per cent diferents. El país necessita més recursos, per tant, sí, però sobretot necessita rigor i no aritmètica de míting.

Finalment, s'ha dit que el pressupost arriba tard. Bé, podem parlar del calendari, però si aquesta és l'única crítica de fons transversal a totes les comissions que són capaços de formular 67 diputats..., bé, 65, perquè com deia el senyor Cid, les diputades d'Aliança Catalana no han tingut a bé obsequiar-nos amb la seva presència en cap de les comissions, és, doncs, una conclusió, un balanç, molt pobre. Una bona oposició ajuda, com hem dit moltes vegades, és fer un bon govern. La dialèctica fa avançar, però perquè hi hagi dialèctica cal una alternativa, no només un retret, i aquí no veiem un model alternatiu de país, ni una proposta pressupostària coherent, ni una arquitectura econòmica més solvent. Catalunya necessita pressupost, necessita estabilitat útil, necessita serveis públics, habitatge, inversió, autogovern i bona gestió financera. Aquests comptes no administren la resignació, activen la capacitat de futur i per això els defensem.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I ara donarem el

Fitxer 7

torn de paraula a l'honorable consellera per un temps màxim de trenta minuts. Endavant.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Bé, en primer lloc, moltes gràcies a tots els grups parlamentaris pel seu to i per les seves reflexions, evidentment, algunes compartides, altres no,

com no podia ser d'una altra manera. Intentaré respondre, sobretot, algunes qüestions i alguns dubtes que vostès han plantejat per intentar resoldre'ls.

Hi han dues disposicions addicionals –crec que com hem explicat. És un instrument pressupostari que s'utilitza. No és la primera vegada que es fa, no ens ho hem inventat aquest Govern. Hi ha la disposició addicional 24 –360 milions d'euros–, ja dotada –ja dotada– econòmicament, i la disposició addicional 25, que es dotarà amb 500 milions d'euros, amb majors ingressos. Arribaran aquests majors ingressos? Probablement sí, perquè ja aquest primer trimestre estem veient uns increments importants d'aquesta recaptació, que ve dels impostos, i, per tant, estem convençuts que durant l'any tindrem aquests 500 milions d'euros per poder complir amb els acords als que hem arribat amb Esquerra Republicana i els Comuns.

No pateixin, perquè aquestes dues disposicions –ja ho vaig explicar– tindran traçabilitat. Tindran un codi específic per fer el seguiment de cada recurs on va, dels 360 i dels 500. Allà apareixerà exactament doncs quin és el seu codi i, per tant, allò ens permetrà fer-ne el seguiment des de que es posa en marxa el pressupost i es va omplint la disposició vint-i-cinquena amb aquests 500 milions fins a la seva total execució.

Jo també els hi volia dir una cosa amb relació a la transparència que deia també la diputada Casanova. Escolti'm, al web de la Generalitat, a la web de pressupostos, està *tot*. No sé si hi ha un web *més* transparent i amb més informació a tot l'Estat que la catalana. I això no és mèrit meu; ja venim de fa molts anys que la web de la Generalitat de pressupostos és absolutament complerta, eh? Jo he sigut diputada –ho saben vostès– i he portat els temes econòmics, i realment és una web amb moltíssima informació: pots seguir tots els programes, l'execució de cada un d'ells..., és a dir, és molt molt molt «pormenoritzada». I això està penjat –els hi vaig dir el divendres–; des de migdia està tot penjat a la web.

Ara, evidentment, venen aquí els consellers..., no poden explicar cada programa, perquè estaríem aquí tres dies cadascun, no? Per tant, nosaltres fem un resum i en destaquem els temes i els projectes més importants i les xifres més rellevants. Però és evident que hi ha tot un detall pressupostari a la web que els hi recomano que utilitzin, que mirin, que revisin, perquè realment hi ha moltíssima informació. I crec

que en el cas de les disposicions addicionals 24 i 25 vostès podran seguir amb els codis específics quina és la traçabilitat de cadascuna de les adjudicacions de programes i de pressupostos que fem en funció dels acords als que hem arribat amb Esquerra Republicana i amb els Comuns. Aquesta, per un costat.

Per l'altre, nosaltres també els hi volem dir –i, evidentment, cadascú pot opinar el que vulgui– que és un pressupost que ve amb el suport d'Esquerra Republicana i els Comuns, però també dels sectors econòmics; és a dir, els sindicats i la patronal van donar suport a aquests pressupostos, també el tercer sector social, i, per tant, ve amb una certa complicitat. Veníem de tres anys sense pressupostos, ens demanava la societat civil que n'hi haguessin uns, i jo crec doncs que hem fet un treball amb ells important de moltíssimes setmanes per arribar a un acord, i ells hi han incorporat també mesures que nosaltres doncs hem concretat en aquest pressupost també.

Sobre la fiscalitat, que és un tema del que es parla molt. Ho ha dit també el diputat Cid, que és veritat: gran part de fiscalitat que hi ha avui va ser pactada els anys 2020 i 2022. El PSC ni estava al govern ni va donar suport a aquells pressupostos, vagi per endavant. En tot cas, compartim aquest model fiscal més progressiu i més just, el compartim. Però és veritat que la majoria de la fiscalitat que avui està vigent es va aprovar amb Esquerra, Junts i els Comuns, eh?, i nosaltres, en algunes mesures, hi vam donar suport, òbviament.

Vostès parlen tot el dia de l'esforç fiscal de les classes mitjanes. Doncs miri, en l'exercici que ara estem tirant endavant de la campanya de la renda de l'any 25 s'ha posat en marxa una reducció de l'IRPF als trams de menys de 33.000 euros, que és una proposta que ja venia de l'anterior Govern. I això es va aprovar, amb el seu vot contrari, el vot contrari de Junts, volia dir –de VOX i del Partit Popular, òbviament–, i això afavoria les classes mitjanes i les classes que ingressen menys de 33.000 euros, no?, i això vostès van votar-ho en contra. I, en canvi, hem fet una reducció important que afecta el seixanta-set per cent dels contribuents; és a dir que al gran gruix dels contribuents li hem reduït l'IRPF. Serà insuficient o no, però en tot cas hi ha hagut una aposta també per reduir aquest element.

També en l'impost de transmissions patrimonials hem creat un tipus reduït del cinc per cent per a joves, per a famílies monoparentals, és a dir, també hi han alguns

col·lectius afavorits –això va ser un acord amb el Grup Parlamentari dels Comuns. I en successions també hem tocat, per exemple, alguns elements lligats al sector agroalimentari, eh?, per afavorir la successió, etcètera, etcètera. És a dir que ja hem anat fent alguns petits ajustos per afavorir aquells que tenen més dificultats o que estan en una situació més vulnerable.

Alguns elements que també comentaven el diputat Munell o el diputat Canadell, no? sobre el tema de les balances. Jo li voldria dir que hem fet un exercici de transparència; les hem publicat. Ja ho vam dir: les publicarem amb la llei de pressupostos, que és el que així s'estableix, i les hem publicat. I jo crec que també val la pena dir-ho. Ara, és veritat que es barregen moltíssimes coses. No vull entrar-hi massa, perquè estaríem també tres dies discutint sobre això. Però jo els hi vull dir... Vostè deia, ha dit –que m'ho he apuntat–: «Ho podríem tenir tot.» Sí, sí, ho podríem tenir tot. Però, per tenir-ho tot, ens hem quedat amb el res, eh?, diputat Canadell. Llavors, jo, entre el res i el tot..., doncs m'agrada anar avançant i sent més pragmàtic. M'agrada anar avançant.

Què tenim avui sobre la taula? Vostè parla de 17.000... Doncs miri, avui sobre la taula tenim 4.686 milions d'euros que ens aportaria un nou model de finançament. En un primer any –any 27, eh? Això vol dir que l'any que ve, en comptes de 49.162, en podríem tenir més 4.686. És a dir, que vostè en vol 17.000? D'acord, jo també. Però hem d'anar a poc a poc. I també li diré una altra cosa: amb qui pensen vostès que aprovaran un concert econòmic al Congrés dels Diputats? Perquè també la política és l'art del possible. Sí, amb nosaltres tampoc té els vots ni els suports, en el cas que, en fi, ens tornéssim... És igual, m'estalvio la frase. Però, en tot cas, sí, la política és l'art del possible, i en aquests moments no hi ha suports al Congrés dels Diputats per fer un concert econòmic. Llavors, com que no és possible això, haurem de buscar..., jo els hi dic a vostès, els hi suggereixo que busquin alternatives més pragmàtiques, que permetin al país anar avançant, perquè ja sabem el que és voler-ho tot, que és que ens quedem amb el res, que és el que ens ha passat els últims anys.

Per tant, un nou model de finançament autonòmic, que, entre altres coses, ens aporta quasi bé 5.000 milions d'euros, però, a més a més, elimina les bestretes, que,

com ha dit el diputat Cid, estan en aquests moments no actualitzades a l'any 26, sinó a l'any 23, i perdem cada mes 500 milions d'euros. Imagini's, no?, lo tensionades que tenim en aquests moments també les finances de la Generalitat. I l'altre és el FLA, és evident. Però, escolta'm, espero que donin suport a la reducció del deute del FLA, perquè són 18.000 milions d'euros que traiem del deute i menys interessos que pagarem. Per tant, jo aquí sí que faig una crida a una certa responsabilitat. Somiar, sempre, i hem de somiar en gran, però anem avançant. Perquè, si no, generem frustració al país, i ho deia molt bé el diputat Riba. Al final, generem frustració, tanta diagnosi i tanta queixa. A mi, més enllà de queixar-nos, m'agrada trobar solucions. No seran perfectes, segur que no, però com a mínim solucions que ens permeten anar avançant. Crec que és el que també els ciutadans ens demanen.

Feia vostè també referència –un dels dos– al tema de les inversions. Jo els hi vull dir que, de l'any 2012 a l'any 2019, la Generalitat va fer inversions per sota dels 1.000 milions d'euros. És una dada. L'any passat vam tancar amb 3.500 i aquest any 26 la proposta és 4.200. Menys de 1.000, eh? Llavors, és veritat que ens podem queixar de que les inversions que fa l'Estat a Catalunya no s'acaben concretant i no executem el cent per cent. Totalment d'acord. Per això hem posat una proposta sobre la taula, que és un consorci d'inversions, que vostès, per cert, també hi van votar en contra. Llavors, jo també li pregunto: vostè diu que nosaltres estem subordinats al PSOE, i a qui estan subordinats vostès, que voten en contra d'un consorci d'inversions, que sembla que no volen recolzar el FLA ni el model de finançament? Jo diria: a qui estan vostès subordinats? Perquè nosaltres, als ciutadans de Catalunya, per millorar la seva vida. No sé vostès; em costa veure-ho, eh?, amb tot l'afecte que els hi tinc, que saben que és bastant, però no ho entenc, no entenc realment a qui vostès es subordinen.

En tot cas, crec que aquests pressupostos milloren diverses matèries. Són molts més ingressos –ho deien alguns diputats–, més de 9.000 milions d'euros que podem dedicar a millors polítiques. Però també l'hi vull dir: vostè fa una llista d'on repartiria aquests 17.000 milions d'euros, que no tenim ni sembla que tindrem –podem tenir 5.000 milions més. Però, en tot cas, jo també l'hi diré: 16.500 milions d'euros que dediquem a l'àmbit de la salut, sumant la despesa desplaçada. Fa aproximadament cinc anys, el Cercle de Salut va dir que amb 5.000 milions d'euros més hauríem

solucionat tots els problemes. Hem posat més de 5.000 milions i no els hem solucionat.

A vegades, els problemes no és un tema només de recursos, que també, però no només de recursos. S'han de revisar les governances, s'ha de revisar com gestionem. Hem de revisar també quins serveis estàvem donant fa vint anys i quins hem de donar ara, perquè ha crescut la cronicitat –malalties cròniques–, l'envelliment –cada vegada arribem amb més edat. Vol dir que quan tu passes dels seixanta-cinc anys doncs acaben fent-te operacions de tot tipus: els malucs, cataractes... És així, no? Abans no arribàvem a tenir noranta anys; ara sí, i hi arribem en molt millors condicions, però això vol dir que també hem generat molta més despesa sanitària, que gastem, sobretot, a partir dels seixanta-cinc anys. És a dir, ha canviat la societat. Això vol dir que també hem de revisar com fem les coses, la governança del nostre sistema.

Igual que en l'àmbit educatiu. Una consellera més propera, diguéssim –com que ara són Junts i abans eren Convergència, però..., és igual–, a les seves tesis em deia que quina sort hagués tingut si hagués pogut gestionar 8.500 milions d'euros en l'àmbit d'educació, perquè quan ella hi era no arribaven a 6.000. És que el pressupost d'educació ha crescut molt. Hem millorat la qualitat en l'educació? Bé, doncs l'informe PISA ens diu que no massa.

Per tant, a vegades no és tant un problema de recursos: és de la manera com gestionem, com establím programes per millorar, per tenir una qualitat educativa determinada. És a dir, per tant... «Més diners, més diners...» Bé, és important gastar bé i gastar millor, i a vegades revisar bé... I per això nosaltres estem en un procés de reforma de l'Administració que ens ha de portar també una eficiència i una eficàcia de les polítiques públiques. Però em sembla que fa vostè uns comptes que no surten. I, a més a més, crec que, a banda d'això, i lligat amb el que deia el diputat Riba, moltes vegades ja no és tant un tema de recursos o que arribin del sector públic, sinó que és veritat que necessitem enfortir la col·laboració publicoprivada i que el sector privat també ens ajudi a anar més lluny, no? Per això també m'ha sorprès que vostè vulgui enfocar tots els recursos que falten en el sector públic.

Crec que ho he contestat quasi bé tot del que vostès m'han plantejat. Si no, després hi podem tornar.

Esquerra Republicana. Bé, jo crec que compartim moltes prioritats, molts reptes. Sabem de les oportunitats que ens pot generar aquest pressupost, un pressupost expansiu pel creixement de l'economia, per majors ingressos. Els hem de gestionar bé perquè tinguin el màxim d'impacte possible, i crec que són millors per l'acord al que hem arribat amb vosaltres. I, per tant, en aquest sentit, doncs tot l'agraïment pel suport i per l'ambició que vostès també han demostrat. Crec que aquesta legislatura hem de generar avenços de tot tipus: en la generació de riquesa, en el benestar de la ciutadania i també avenços en autogovern. I, per tant, doncs, en fi, jo estic convençuda que ho farem, que els compromisos estan per complir-se, i crec que estem demostrant doncs que ho estem fent.

El Partit Popular ha parlat molt de les disposicions, que crec que ja he respost bastant. També, amb relació a la traçabilitat, l'hi he dit que pot trobar tota aquesta informació a la web. Dels 4.600 milions d'euros de compromisos i acords del 26 al 30, anirem aprovant aquests plurianuals al Govern. Aquí hi ha una part, la part del 26, però tot lo que és els propers anys haurem d'anar provant i actualitzant els PEAs, és a dir, els nostres plans d'inversions en cada un dels departaments. I aquí doncs anirem incorporant aquests acords tant amb Esquerra com amb els Comuns.

Ha parlat vostè de la bilateral. Jo crec que a la bilateral que vam fer fa una setmana hi vam treure acords. No hi ha res pitjor que no arribar a acords perquè no es fan bilaterals. Crec que el compromís del Govern d'Espanya amb Catalunya és evident. Ens hem reunit ja tres vegades amb bilateral, hem fet Comissió d'Affers Econòmics i Fiscals i, per tant, anem avançant. Hem acordat un consorci d'inversions i una societat mercantil, un canvi de governança del Consorci de la Zona Franca perquè la Generalitat tingui més capacitat d'incidir en un agent i un instrument clau del desenvolupament econòmic. I hem desplegat la línia orbital, que, és veritat, el 2010 es va pensar i es va començar a dissenyar, però que després va quedar en un calaix, amb uns governs, en fi, en els que nosaltres no hi érem, i ara doncs es recupera. I crec que és una bona proposta i, per tant, nosaltres la batallarem i la treballarem.

Després parlava vostè d'alguns temes concrets. Sobre el tema d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació –crec que ha vingut el conseller aquest matí, diria–, és la primera vegada que arribem als 1.000 milions d'euros en aquest departament. *Mai* havia tingut tants recursos, mai, i crec que mai havíem posat tants recursos a disposició del sector com estem fent ara, tenint en compte la situació complicada que ha gestionat el conseller, amb moltes crisis de tot tipus, no?, sobrevingudes, òbviament. Per tant, jo crec que estem fent una aposta per aquest sector. El sector agroalimentari és el sector més important de l'economia catalana –genera el dinou per cent del PIB. A més a més, ens permet que, amb la matèria primera que es fa en el territori, amb un gran arrelament, doncs generem un cert equilibri i cohesió territorial. Per tant, per nosaltres és un sector clau. Crec que el conseller ho està demostrant. Avui ha explicat molt bé quin serà el seu pla departamental amb aquests 1.000 milions d'euros que hem incorporat d'una manera molt evident a aquest departament.

Parlava vostè de seguretat. Jo ho lligo amb la bilateral. Vam tancar l'altre dia a la bilateral i en la Comissió d'Afers Econòmics i Fiscals el finançament de 25.000 mossos, de fins a 25.000 mossos. Ara teníem el finançament assegurat de 22.000; fins a 25.000. Jo espero, en fi, que vostès això ho recolzin, perquè tots parlem de la importància de la seguretat. Doncs bé, tres mil mossos més finançats pel

Fitxer 8

Govern d'Espanya amb un acord que ja és ferm i que, per tant, doncs, s'anirà concretant al llarg dels anys.

Hi han algunes coses que vostè ha comentat que he contestat o que eren similars a les que deia el grup de Junts i, per tant, no em repeteixo. Però crec que, evidentment, la visió que té vostè i que tenim nosaltres és molt diferent, però crec que alguns dels elements que ha destacat com a importants, com el tema de l'agricultura, com el tema de seguretat, com el tema fiscal, crec que hem fet passos per fer una millora en relació amb la qualitat de vida o el benestar dels ciutadans.

VOX: bé, bé ha parlat vostè també de disposicions addicionals, no em repeteixo, perquè ja ho he explicat. A veure, els préstecs d'emancipació, els hi explico perquè

quedi clar: els préstecs d'emancipació són uns préstecs que dona l'Institut Català de Finances, la banca pública de promoció de Catalunya, els vam posar en marxa com una de les tantes mesures que està fent el Govern per millorar l'accés a l'habitatge, entre altres coses, generar més oferta en construcció, en posar habitatges existents al mercat. I aquí el que vam posar en marxa..., adonant-nos que una de les dificultats dels joves era tenir l'entrada, aquell vint per cent de l'entrada que et demana un banc per poder fer una hipoteca, vam veure que aquesta era la dificultat, perquè els joves no poden arribar a estalviar, entre altres coses, perquè el lloguer és molt alt i no els hi permet l'estalvi. Doncs era des de l'Institut Català de Finances oferir aquest vint per cent, amb un màxim de cinquanta mil euros, a retornar al cap de trenta anys sense interessos. Això ens ho permet fer perquè està bonificat l'interès pel propi Govern de la Generalitat, òbviament, no ho fa l'Institut Català de Finances. I, per tant, això, aquest préstec d'emancipació que després, en coordinació i en conveni amb entitats financeres, doncs, acaba de finançar el vuitanta per cent i, per tant, tenir una hipoteca del cent per cent i poder fer una compra d'habitatge.

Doncs bé, des de fa onze mesos vam posar en marxa aquest programa. S'han signat ja més de mil cent hipoteques que afavoreixen 1.700 joves. Perquè, hi insisteixo, alguns ho fan en parella o altres ho fan de manera individual.

Avui hem anunciat que ja no només podran afavorir o podran beneficiar-se d'aquests préstecs fins als trenta-cinc anys, sinó fins als quaranta. Per tant, hem ampliat l'edat a la que podran gaudir d'aquest préstec, que realment és un préstec que està tenint un molt bon resultat i permetent l'accés i l'inici d'un projecte de vida a molts i molts joves.

L'impost de la banca, l'hi ha dit el diputat Cid, l'impost de la banca és un impost que es va crear al Congrés dels Diputats, que es va aprovar ja per llei i que va decidir repartir-se en funció del PIB a gestionar per les comunitats autònomes. Per tant, aquests 367 milions d'euros ens vindrà directes de l'Estat de la recaptació que fa l'Estat, per poder dedicar a polítiques públiques. És a dir, és fantàstic.

També li haig de dir que en el Consell de Política Fiscal i Financera vam ser l'única comunitat que hi vam votar a favor, senyor Cid, *que lo sepa*. Per tant, escolta, el Partit Popular, evidentment no vol que..., no només el diputat de VOX, tampoc vol el

Partit Popular que es recapti aquest impost, que els grans beneficis que tenen les entitats aportin, no?, siguin aportadores al benestar de la ciutadania. I crec que això també ho hem de dir. Nosaltres vam ser dels pocs que van votar favorablement. I crec que, en fi, que és una bona xifra, 367 milions d'euros, per poder dedicar a qualsevol..., perquè no són finalistes, a qualsevol política pública.

Noestic..., vostè parlava en el tema de l'ICF també dels interessos, que nosaltres ens «fondegem» a través del BEI, són tipus d'interessos indexats. Nosaltres el que fem és donar millors condicions a les empreses, bàsicament perquè tenim més carència i un període d'amortització més llarg, i això és molt millor per a les empreses que no un millor tipus d'interès amb un temps més reduït d'amortització i, per tant, oferim aquest finançament. És el que ens toca a la banca pública de promoció, allà on no arriba el sector privat que arribem nosaltres. I per això, doncs, com deia, 1.000 milions d'euros de finançament a empreses, bàsicament pimes i autònoms, l'any 2025, afavorint, doncs, més de 1.700 empreses que han pogut finançar-se per fer creixement, per fer reestructuració, per allò que hagin volgut a través de a través de l'ICF.

Miri, deia vostè: «El Partit dels Socialistes serà el partit que més estructures d'estat crearà.» Escolti, doncs que bé. Sí, sí, és que Catalunya és un país. Catalunya és un país que té moltes competències, més competències que cap altre territori a Espanya i el que hem de fer és desenvolupar bé aquestes competències i dotar-nos dels instruments necessaris per desenvolupar-les de la millor manera possible. Això vol dir tenir una agència tributària? Sí. No som els únics que en tenim, eh?, hi ha altres comunitats autònomes que també tenen agència tributària. Això vol dir tenir un sistema de salut fort, robust? Doncs sí. És una estructura d'estat el sistema de salut? Doncs ho és. I si el comparem amb Madrid o amb Andalusia, estem satisfets del nostre sistema de salut.

Per tant, estructures d'estat? Sí, i tant. La millor manera possible, el més eficients i eficaces per desenvolupar les competències que tenim i les que anirem adquirint com una voluntat d'autogovern que té aquest Govern i que crec que té la majoria dels grups parlamentaris i del país en general.

No m'ha agradat gens, i per això li faig una esmena, quan vostè diu que fer polítiques a favor del català és en contra del castellà. Jo no sé on ha vist en el pressupost aquest resum. En tot cas, nosaltres, és veritat, reforcem el català, clar que sí, és una llengua minoritària que hem de reforçar, que hem de protegir, que hem d'aconseguir que els nostres joves i els nostres infants parlin perquè sigui una llengua que pervisqui, que es mantingui al nostre país. El castellà és una llengua que se segueix estudiant i que segueix parlant i que se seguirà parlant perquè és la segona llengua més parlada en el món. A les xarxes hi ha un accés absolut a aquesta llengua. La llengua que té dificultats a Catalunya és el català, sobretot en l'ús social, i nosaltres volem enfortir això i volem que tots els infants i joves utilitzin el català d'una manera normalitzada. Per fer això necessitem recursos. També perquè tots aquells que arriben aprenguin el català i ens sembla, doncs, que això no va contra el castellà, ni molt menys; va a favor d'una llengua que pateix, que és el català a Catalunya. Perquè és evident que és una llengua minoritària i les minoritàries sempre pateixen. Per tant, nosaltres posem més recursos, ni molt menys en contra del castellà, al contrari, creiem que el castellà és una llengua en aquests moments molt potent, però el que cal és reforçar la minoritària, que en aquest sentit és el català.

En el tema del professorat, que no vull estalviar-me la resposta, deia vostè si hi ha acord, doncs miri, estic aquí, sé que hi havien reunions, no sé si han acabat. L'equip de la consellera Niubó està capitanejant aquestes negociacions. Nosaltres sempre hem dit que no hi haurà un problema de recursos, el pressupost és flexible, el pressupost és viu. Tant ERC com els Comuns ens han dit que si es podia arribar a un acord, que els recursos no fossin el problema i que, per tant, es podia modificar part d'aquests acords. I com dic, amb un pressupost de 49.000 milions d'euros, farem les modificacions pressupostàries pertinents per poder arribar a un acord i que aquest no sigui el problema. Tant de bo pugui haver un acord i ens puguem entendre, sobretot amb l'objectiu de millorar la qualitat del nostre sistema educatiu i que els propers informes PISA tinguin millors resultats.

I jo, per acabar, li diria que ja que vostè també parla molt dels recursos i vol baixar impostos, però llavors vol fer més coses, també no sumen les xifres. Jo sí que li diria una reflexió a vostè i també al Partit Popular, que és abaixar impostos, vol dir tenir

menys recursos per fer polítiques públiques. Vostès sempre diuen fer més, «han de fer més, han de fer més», però amb menys recursos. Això no funciona. Llavors, el que sí que els demanaria és una certa reflexió a l'entorn del model de finançament. Tenim una proposta de model de finançament, des de l'any 2009 que no n'hi ha una altra, que està caducat des de l'any 2014, que les comunitats estem infrafinançades, algunes més que altres, però totes les de l'arc mediterrani, Múrcia, València, Andalusia, Catalunya, Balears, infrafinançades. Necessitem un nou model de finançament que actualitzi els recursos perquè puguem fer front millor a les nostres competències. I això també afecta comunitats governades pel Partit Popular amb el suport de VOX. M'agradaria que poguessin fer aquesta reflexió, perquè sense necessitat ni d'abaixar ni d'apujar són recursos que mereixem les comunitats autònomes. Llavors, si entra el model de finançament al Congrés dels Diputats, demanaria també compromís i responsabilitat en aquest sentit.

El diputat Cid, crec que comparteixo el seu discurs i crec que està bé algunes vegades recordar les coses als diputats, no?, sobretot pel que fa a la política fiscal, que la tenim des de l'any 20 o 22, no des de fa tres mesos i a vegades alguns se n'obliden.

Jo li agafo la seva petició i la seva exigència de que complim els acords; s'han de complir els acords, és veritat. I farem comissions de seguiment per intentar, doncs, fer un seguiment molt acurat de cada un dels acords, alguns més senzills, altres més complicats de complir, però és cert que si fem acords, s'han de complir, i en això estem absolutament compromesos.

I moltes gràcies pel seu suport, com sempre. Amb vostès han fet dos acords, el primer, i l'hem actualitzat. I no ha estat mai fàcil, perquè són exigents, vostès, igual que Esquerra Republicana. Però, en fi, els pressupostos són millors. I els agraiem també el seu accent i la seva perseverança i la seva feina.

I el Grup Socialistes, com no pot ser d'una altra manera, doncs, com sempre, la complicitat, l'agraïment a la complicitat, la feina, aquest compromís també amb la feina ben feta, amb la rigorositat, amb dir les coses pel seu nom. Crec que la gent agraeix que siguem honestos i que diguem les coses com són i les diguem de manera intel·ligible. I, per tant, doncs, moltes gràcies.

Crec que tenim uns bons pressupostos. No he fet tampoc... Algú ha dit: «Ha fet vostè...» No, jo crec que tampoc estic aquí tirant coets, estic dient que és un bon pressupost, amb més recursos per poder fer polítiques públiques, però hem de gastar bé i gestionar bé perquè després tinguin l'impacte desitjat. Però crec que no podíem perdre l'oportunitat d'aquests nous pressupostos, aquests 9.000 milions d'euros més, perquè veníem de tres anys amb pròrroga, que dificulta molt la gestió pressupostària i, per tant, les possibilitats de desenvolupar projectes al llarg de l'any.

Per tant, jo espero que es puguin aprovar aquests pressupostos a principis de juliol, que puguem comptar amb uns nous comptes i que anem avançant en aquests compromisos –els seus, els del Partit dels Socialistes, també el dels Comuns i amb Esquerra– amb aquests pressupostos, que coincideixo amb vostès, són ambiciosos, són valents, posen les prioritats del país al capdavant i responen al que la gent ens pregunta, ens demana i els inquieta quan ens els trobem: habitatge, infraestructures, educació, salut. I crec en això, i aquí està el gruix important dels pressupostos que avui presentem.

Moltíssimes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. Veig els portaveus dels diferents grups prenent nota. Entenc que volen tenir un segon torn? (*Pausa.*) Sí? Doncs, en aquest sentit, tindran un màxim de cinc minuts cadascun de vostès. Començarem amb el diputat i vicepresident d'aquesta comissió, del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, l'il·lustre senyor Joan Canadell Gràcies.

Joan Canadell i Bruguera

Gràcies, president. Miri, consellera, ja sé que no va amb vostè, ara potser parlo més per Esquerra Republicana, nosaltres no vam fer l'1 d'octubre per continuar amb un dèficit fiscal per sobre dels 21.000-22.000 milions d'euros: el 8,2 per cent el 2026 és equivalent a 28.000 milions d'euros, apliquin..., si volen, restin els 4.686 milions – que ja veurem si arriben, ja ho veurem, és un futurible–, encara estarem per sobre els 21.000 o 22.000 milions d'euros. Per tant, nosaltres no estem per això.

I jo la pregunta que li faig és, i li faig amb tota l'honestedat del món: vostè creu que amb aquests pressupostos vostès seran capaços de frenar el problema que tenim al carrer? Perquè tenim els mestres, tenim els metges, tenim bibliotecaris, tenim pagesos, tenim a tot Déu, deixi-m'ho dir així, emprenyat. Amb aquests pressupostos no solucionaran els problemes que té Catalunya. Jo no només vull solucionar els problemes que hi han ara, que això potser amb els 4.600 alguns se solucionen. Jo vull que Catalunya sigui el país que havia sigut: un país capdavanter a Europa. Ho havíem sigut, consellera, ho havíem sigut; hem deixat de ser-ho.

Per fer això, per tornar a dibuixar un país capdavanter a Europa, ens calen de l'ordre de 17.000 milions d'euros, els que vulgui 16.000, 18.000, d'aquest ordre de magnitud. I encara que el senyor Riba, amb la seva política de cinisme, en faci conya, allò que sembla que a sobre cornuts i pagar el beure, perquè això és molt sagrat, els diners son molt sagrats, nosaltres paguem aquests diners en forma d'impostos, els paguem, 74.000 milions d'euros aquest any pagarem i en tindrem 49.000. Per tant, m'és igual el que fan els bascos. Nosaltres sí que podem tenir un pressupost de 67.000 milions d'euros per solucionar els problemes que tenim avui i per tornar a dibuixar una Catalunya líder al sud d'Europa. Ho hem deixat de ser.

I vostè em diu: i amb quines majories? Jo li dic al revés, consellera, sabem sumar, vostès crec que en tenen dinou, set i set, catorze; trenta-tres. Vostè creu que a les properes eleccions s'investirà el president Sánchez si ens posem d'acord aquests tres grups a Madrid? Perquè els seus diputats, el senyor Zaragoza ha dit que no és lo mateix PSC i PSOE, eh? Per a això també o no? O només per al que els convé. Només quan hi ha merder, eh?, no vull dir allò de..., bé, no vull dir-ho.

Escolti'm, trenta-tres diputats, doncs, pressionem el senyor Sánchez. Els fa por el senyor Sánchez? L'hi he dit abans, els fa por? Jo el veig una persona normal. No crec que vagi amb la metralleta matant ningú. Escoltin, plantegem això, el concert... Vostè deia: «Oh, és que entre el tot i res no hi haurà res.» Doncs miri, entre el tot i res per Junts per Catalunya és el concert econòmic, és el concert econòmic, i d'aquí no baixarem. I ho sap molt bé. Eh, hem dit lo de la solidaritat parlem-ne, eh? Però estem en aquest nivell, d'acord?

A partir d'aquí, li deia, a més a més, és que cada cop anem a pitjor. Jo li vull dir algunes dades, eh?, perquè el senyor Sàmper a vegades em diu: «No és que vostè és molt negatiu.» Bé, no sé si soc negatiu, però a part de les manifestacions i les vagues, els EROs han incrementat un cinquanta-tres per cent i no sembla que això afluixi aquest trimestre. Avui, notícia d'avui: mil empreses industrials han desaparegut en els darrers dos anys, en el seu mandat, a Catalunya. L'atur, que estava al 8,4 per cent quan vostès van arribar, ara està al 10,1. L'EPA, hem d'agafar l'EPA, que és la que ho recull tot. El PISA, com vostè deia, tampoc no millora. Llavors..., i això no és culpa del seu Govern, és a dir, no és que el seu Govern ho faci molt pitjor que els anteriors; és que no té recursos, consellera. Per tant, si vostè vol seguir governant i lluint allò que fa, necessita més recursos. I amb 4.686 milions no en farà prou, suposant que arribessin.

I ara, telegràficament, miri, que tinguin moltes més inversions a canvi de l'estalvi corrent, és bo o dolent? Jo li diria, és dolent, perquè..., sí, perquè vostè no ha pogut eixugar el deute i quan torni a venir una crisi no tindrem marge per tornar-nos a endeutar. Per tant, ara que les coses van bé, hauríem de poder eixugar

Fitxer 9

el deute i vostè no ho ha fet. En lloc de demanar a l'Estat que inverteixi 2.000 milions més, va i els posa a vostè amb l'estalvi corrent. Doncs això és una mala jugada per a Catalunya. Ho sento, és una mala jugada per Catalunya.

El FLA, miri, aquí vam acordar amb la CUP i Esquerra Republicana la condonació del cent per cent del FLA. Ja sé que vostès no el van votar. Nosaltres, sí. Ara ells ja no esperen les rebaixes. Ells van de rebaixes i diu: «No, amb un vint per cent en tenim prou». Escolti'm, que ens costa 1.600 milions d'euros a aquest FLA, no?, cada any? Això ho hem pagat. Ho hem pagat amb el deute històric. Durant trenta anys, hem hagut d'assumir 90.000 milions d'euros. No pot ser. No pot ser, de veritat.

I ja, pel que queda, escolti'm, miri, en positiu, jo l'emplaço a anar junts a Madrid amb aquest trenta-tres diputats i aconseguir el concert econòmic o quelcom que s'hi assembli molt.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputat. Ara és el torn del diputat del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'il·lustre senyor Albert Salvadó.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president. Senyor Canadell, això de sumar i restar, majoria a Madrid, aquí teníem majoria independentista i som Esquerra qui no la triem. Vostès van fer l'1 d'octubre i vostès van anar a votar l'1 d'octubre. L'1 d'octubre el va fer Esquerra Republicana. Bé, seguiran en un escenari imaginari per a autoenganyar-se, intentar enganyar cada vegada, per sort, a menys gent.

A veure, tenim un arc parlamentari, és una obvietat, molt fragmentat amb governabilitats cada vegada més complicades, amb problemes de la ciutadania, amb reptes importantíssims i que cada vegada hi haurà d'haver –abans en parlàvem– més capacitat per arribar a consensos, consensos que nos puguin permetre resoldre los reptes que avui té la ciutadania. I ja s'han acabat les majories absolutes per a molts anys i, per tant, jo crec que una de les bones notícies d'este acord de pressupostos és que, com a mínim, hi ha una sèrie de partits d'esta casa que s'arremanguen per intentar arribar a estos consensos imprescindibles per avançar com a país.

Jo aquí... Bé, vam tindre, i prova d'això, vam tindre pressupostos 2022, 2023 que ens va servir segurament per a... Eren imprescindibles per recuperar-nos dels efectes de la pandèmia. Fins al 2026 no aconseguim uns altres pressupostos i probablement podrien ser els únics d'esta legislatura. Jo aquí he de dir que qui ha entès amb absoluta precisió quin és l'objectiu d'Esquerra Republicana de Catalunya esta legislatura he de dir que és la diputada del Partit Popular i el diputat de VOX, que suposo que com se m'asseu a prop, se va impregnant cada vegada més de sentit comú. I és cert, és cert. L'objectiu d'Esquerra Republicana és seguir avançant en una majoria..., en una legislatura que no hi ha majoria independentista, seguir avançant per construir estructures d'Estat, hisenda pròpia, governança en infraestructures, apartar la Policia Nacional i Guàrdia Civil i posar els Mossos d'Esquadra a tot arreu, també a ports i aeroports.

Jo aquí he d'agrair, des d'Esquerra Republicana, agraïm al Partit Socialista, que sent-ne conscients que no és un partit independentista, però és un partit amb la sensibilitat suficient davant dels reptes que té avui la ciutadania, dels reptes de millorar els nostres serveis públics, per tal d'avançar –acostar-nos molt, com és evident, per trobar el marc comú– però avançar per millors serveis públics, pels catalans i les catalanes, per més governança, per més sobirania. I segurament aquí tenim un camí que transitem en el qual hi coincidim sent-ne no independentista. Però també he de reconèixer que és el millor aliat no independentista que podem tindre els independentistes, a vegades més bon aliat que els propis independentistes.

Per tant, sabem que l'estabilitat no dona rèdits immediats. Però és que si els partits democràtics no donem respostes, los extrems són qui capitalitzen la ràbia i el desordre de la ciutadania. Al final, perquè l'arquitectura institucional contemporània al nostre país és fruit de molta feina feta per Convergència i Unió, avui Junts, pel Partit Socialista, per Iniciativa per Catalunya, avui los Comuns, per Esquerra Republicana, partits que no han fugit mai de portar la seua mirada de país en la seua construcció. Quan Esquerra Republicana han pogut decidir sobre els pressupostos, mos hem assegurat que estos facen una contribució equilibrada al bé comú.

I sí, això va voler dir, després del 2014, començar a consolidar ingressos en comptes d'aprofundir en retallades, tal com feien Junts quan governaven en solitari. Perquè, senyors de Junts, han manat més de trenta anys este país i no han aconseguit res, res del que avui reclamen. En este sentit, una de les tasques més importants que van fer Junts l'última dècada va ser construir un sistema fiscal equilibrat per a Catalunya, un sistema fiscal on qui més guanya, més hereta i més contamina, més paga. I tot això recuperar successions i donacions, reformar l'IRPF, avançar fiscalitat verda, ho hem fet en gran part de la mà de vostès, de la mà de Junts. Pressupostos aprovats pel president Puigdemont i el vicepresident Junqueras, pel president Torra, i el vicepresident Aragonès, pel president Aragonès i el conseller Giró.

Per això sorprenen tant les seues crítiques sobre l'orientació dels pressupostos, atenent que estos pressupostos no toquen ni una coma de l'estructura fiscal de Catalunya. I, de fet, l'última modificació fiscal –abans ne feia referència la consellera– va ser una reforma de l'IRPF que precisament abaixava les rendes

menors de 30.000 euros, això sí, amb modificacions quirúrgiques als trams superiors –acabo, president– per a què no se'n beneficien d'estes rebaxes.

Podríem desplegar, però, com el president ja m'ha ficat un parell de targetes grogues últimament, acabo aquí i, per tant, felicito a tots que puguem disposar com a país d'uns pressupostos necessaris per a la ciutadania.

El president

Gràcies, diputat, per cenyir-se al temps. I passem la paraula a la diputada del grup del Partit Popular de Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyora Míriam Casanova.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. Sí, només per contestar una mica els comentaris per part de la consellera, que agrai'm. I el primer és que si per al Govern, com també als seus socis, era tan important, doncs la ramaderia, la pesca, l'agricultura i l'alimentació, no acabem d'entendre per què no hi ha hagut un acord, un compromís polític, per realment incrementar la dotació. Fa pocs dies hem llegit com el mateix sector ramader quantifica les pèrdues en 900 milions d'euros per la pesta porcina. Per tant, em sobta que, d'aquests 900 milions d'euros extra que vostès han pactat, resulta que no n'hi ha ni un euro cap al sector primari.

Vostè sempre associa que si baixem els recursos fiscals, llavors baixaran les despeses públiques, és clar, però és que no totes les despeses són salut, educació, habitatge, serveis socials. Abans, justament, mencionava els 417 milions d'euros per al grup de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, aquí jo crec que podríem estalviar una miqueta. És a dir, que no tot són despeses necessàries ni prioritàries.

Per una altra banda, em parlava de que el pressupost, efectivament, a la web del Departament hi ha molta informació detallada, però el problema és que ara per ara són compromisos polítics. Vostè em diu: No, però és que quan s'incorporin ja hi ha el compromís de que tingui un codi i vostès podran fer seguiment de quines partides són. Bé, en el moment en què s'incorpori, però a dia d'avui voldríem saber tot aquest detall per concepte i per import. Vull dir, no, no és demanar un impossible. És simplement un exercici de transparència dels acords polítics que han fet.

Ha destacat que han fet..., han tingut un detall amb les famílies de renda mitjana, però justament des del Partit Popular el que vam fer és rebaixar, fer una proposta per rebaixar el tipus del següent tram de renda, que també és de renda mitjana, i tota la bancada esquerra va votar en contra. Per tant, home, com a mínim no abanderin vostès la rebaixa de fiscalitat a les classes mitjanes!

En definitiva, jo avui em centrava més –per no repetir debats– em centrava més en els compromisos polítics del Govern, sobretot amb Esquerra Republicana, per desbloquejar els pressupostos del 26. Nosaltres ho veiem com un intercanvi de cromos d'amagat entre el Govern i el seu principal soci, que responen a una finalitat que és partidista, perquè si no, no s'entén i, per tant, està allunyada de l'interès general i en un context polític que és del tot, podríem dir, enigmàtic.

A nosaltres, el Partit Popular, ja s'ho pot imaginar el diputat Salvadó, Albert Salvadó, que no ens trobaran en aquest blanqueig del procés separatista ni en un *paripé* d'un pressupost que creiem que no respon a les necessitats de la gent i, per tant, ja saben que hem presentat una esmena a la totalitat, perquè defensem un pressupost alternatiu, que respongui a un model que no es basi en l'asfíxia fiscal, que sí que volem un millor finançament autonòmic, però que sigui acordat i negociat amb totes les comunitats autònomes i que es destini a finançar els serveis essencials. Parlem de salut, d'educació, de serveis socials i que s'acompanyi tot plegat d'un aprimament del grup, de l'estructura del grup de la Generalitat, amb una bona gestió dels recursos públics, l'eliminació de despeses innecessàries i centrar tots els esforços en els serveis públics essencials i en inversions com infraestructures, habitatge i recerca.

Moltes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Ara és el torn del diputat del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. Té la paraula l'il·lustre senyor Javier Ramírez.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Señora Romero, le diré una cosa que usted ya sabe y es que Catalunya no es un país. Es una región, una comunidad autónoma dentro del

marco común de la patria común que es España. Le guste o no, pero es la realidad. Y, mire, usted dice que ustedes no atacan al castellano. Miente, deliberadamente. ¿Y sabe por qué? Porque si usted realmente quisiera potenciar el catalán y poner recursos para mejorarlo, que en eso estaríamos de acuerdo, ustedes no sancionarían por rotular, por ejemplo, en castellano. Es decir, ustedes van contra del castellano. Una empresa que ya está sufriendo, precisamente, sus presiones políticas y fiscales, rotula en el idioma de sus padres y ustedes le sancionan. Si eso no es ir en contra del castellano, que venga Dios y lo vea.

Y me permitirán que una pequeña reflexión al señor Cid: el portavoz de VOX habla en nombre de VOX. Quizás usted tiene más que ver con la Aliança Catalana que nosotros y le diré por qué: porque usted tiene un punto en común con Aliança Catalana, tanto usted como la señora Orriols odian a España. Y nosotros, y yo particularmente, amo a España frente absolutamente a todo. Por tanto, fíjese, quizás usted está más cerca de Aliança Catalana que nosotros.

Señora Romero, usted ha dicho aquí que este presupuesto no únicamente tiene el apoyo parlamentario, sino también de los agentes sociales, de los sindicatos y de las patronales. ¡Solo faltaría! ¡Se han forrados de estos acuerdos! ¡Hiperfinanciados! Esto es como cuando, con todo respeto del mundo, cuando llegan..., iba a decir los reyes, pero mejor no, por si algún niño me está escuchando. Me imagino que no, pero es que ¿cómo no van a estar contentos? ¿Cómo no van a estar contentos si ustedes los hiperfinancian? Por cierto, unas entidades que realmente lo que están haciendo de vez de intentar mejorar los derechos laborales de los catalanes imponen y fomentan una invasión migratoria sin precedentes, que lo que hacen es expulsar nuestro tejido comercial y productivo e imponer este tipo de tejido extranjero.

Señora Romero, aprovechando que usted ha sido respetuosa y estricta en responder mis preguntas, le voy a hacer una pregunta muy concreta que espero que también me responda con esa sutileza que tiene usted, y es la siguiente. Mire, el ICF da créditos, lo ha dicho, pero también concede otras cosas. Por ejemplo, concede dinero público a entidades privadas o a sociedades privadas. Y por eso me gustaría saber que usted explicara lo siguiente y es: ¿Quiénes son Open Cosmos Europe? Una empresa catalana. Bueno, ¿y cómo afecta? Porque sale hiperfinanciada

precisamente de su departamento. De hecho, alguno hoy escribía que tiene una cierta relación entre los viajes del señor Illa con Silicon Valley, los viajes de su departamento con hiperfinanciar su departamento. Por tanto, me gustaría que explicara usted qué relación tiene con los señores de Open Cosmos Europe, cómo va a revertir en mejorar los servicios públicos de Cataluña y la financiación de los catalanes, porque hemos intentado buscarlo y no hemos encontrado ningún tipo de resultados. Y sabe perfectamente de lo que estoy hablando, porque usted ha estado interpelada y lo agradezco, por favor.

Y, por último, señora Romero, como usted sabe perfectamente, nosotros hemos presentado enmienda a la totalidad porque no confiamos en estos presupuestos. No son nuestros presupuestos. Ni por asomo podemos seguir invirtiendo en la situación fiscal, que es el modelo, efectivamente, del señor Cid y de la izquierda, pero también de Junts. Hoy se ha plasmado aquí. Solo hay que escuchar –que no suelo hacerlo– darle la razón al señor Cid, pero hoy ha explicado precisamente los pactos económicos y fiscales que cometieron con Junts, ese partido que, mientras las personas y nuestros mayores fallecieron en plena pandemia subían el impuesto de sucesiones. Esto es el partido de Junts. Por tanto, aquí vienen a pedir rebajas fiscales, pero cuando pueden, suben los impuestos.

Por tanto, para acabar, señora Romero, yo le pido algo que usted sé que no va a atender, pero es de obligado cumplimiento. Y es que piensen en esos catalanes que lo están pasando francamente mal, esos catalanes que les cuesta llegar a final de mes, esos catalanes que su nómina no les da para emanciparse, que no les da prácticamente ni para llegar a final de mes, que no les da para comprarse un piso, ni mucho menos comprarse un coche eléctrico de esos que ustedes quieren fomentar y promocionar y, por supuesto, no se puede tener el placer que ustedes sí que tienen, irse de vacaciones. ¿Y sabe cómo lo puede hacer,

Fitxer 10

señora Romero?, ¿sabe cómo puede mejorar las clases medias, esas clases bajas y las clases trabajadoras? Lo tiene usted muy sencillo: sale hoy un acuerdo de Gobierno y mañana sale al DOGC publicado, deflactar el IRPF autonómico. Usted

baje el IRPF autonómico, que esto afecta a la inmensa mayoría de los cotizantes, y eso es cierto lo que ha dicho, y verá como realmente tendrán capacidad de poder mejorar su renta disponible, de poder mejorar su capacidad económica, cosa que ahora, gracias a sus políticas, es mucho menor.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Ara té la paraula el diputat del Grup Parlamentari de Comuns, l'il·lustre senyor..., el senyor Cid diu que passa el torn. Com no hi ha cap diputat ni del grup de la CUP ni d'Aliança Catalana, passem al torn de paraula al diputat del grup parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Té la paraula l'il·lustre senyor Riba.

Jordi Riba Colom

Moltes gràcies, president. Breument. El país avança i ho fa sobre la base d'acords en un país plural, amb una representació política plural que fa imprescindible negociar, cedir i acordar per generar estabilitat, atendre les necessitats immediates de la ciutadania i preparar els reptes de futur. Sorpren, en aquest sentit, a vegades, certes expressions que en un pressupost reculli una previsió plurianual en un horitzó 26-30 o més enllà; tant de bo això s'hagués fet de manera sistemàtica, probablement alguns dels problemes en l'àmbit d'infraestructures i en altres àmbits probablement no els tindriem en aquests moments amb la urgència que els tenim. I és alhora la manera, el sistema, la forma, la forma adient, la forma correcta de definir el model de país envers al qual volem avançar.

Davant d'això, propostes maximalistes acaben generant o tenint com a resultat resultats immobiliars. La queixa sense política útil i constructiva resulta absolutament estèril, més pròpia del gènere literari, del realisme màgic del segle xx que d'un principi polític que orienti en benefici de la ciutadania. A vegades és bo mirar l'entorn, i quan es fan determinades afirmacions mirar quina és la situació de l'economia alemanya, de l'economia francesa, de l'economia nord-americana, a l'hora de valorar en quina situació estem, no per eludir que tenim enormes reptes de futur, però sí per tenir referències de context. Per això estem satisfets d'aquest inici de tramitació dels acords que s'han assolit i esperem que properament puguin

culminar amb l'aprovació d'aquest pressupost, que és, en definitiva, un instrument al servei de la ciutadania.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. I per cloure aquest primer i únic punt de l'ordre del dia, torna a tenir la paraula consellera per un temps màxim de quinze minuts.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Moltes gràcies, president. Seré molt breu, molt telegràfica. em preguntava el diputat Canadell si jo crec que aquest pressupost podrà resoldre els problemes. Doncs, evidentment, tots els problemes que té Catalunya no, siguem honestos. No per res, sinó perquè necessitem un pressupost, necessitem uns quants pressupostos, necessitem uns quants anys per veure com estem canviant la tendència en alguns temes que són complexes al nostre país. Ara, sí que creiem que són uns pressupostos que posen les bases per afrontar uns reptes i alguns problemes que té aquest país i per tant, jo crec que és un bon instrument, són uns bons pressupostos, a més uns pressupostos que creixen, que aporten més recursos per poder posar les bases, per anar resolent alguns problemes i algunes dificultats que tenim que tenim com a país.

No vull entrar més en el tema del model de finançament autonòmic. Jo soc..., nosaltres venim d'un partit pragmàtic que intentem fer política des de l'honestedat i des d'aquesta visió pragmàtica de que la política és l'art del possible i per tant, si podem tenir 5.000, tinguem-ne 5.000 i seguim lluitant pels 17.000, però tinguem aquests. Jo els demano que vostès també siguin pragmàtics en aquest sentit i que aprovin un model de finançament que aportarà més recursos a Catalunya per millorar gran part de les polítiques que vostè comentava. Igual que la reducció del deute del FLA, que ens permetrà dedicar menys recursos a pagar els interessos.

I després seguim. Seguim. Vostè diu, vam presentar ahir una aposta pel cent per cent. Bé, hem aconseguit el vint, doncs anem avançant, però em sembla que és molt millor anar avançant que quedar-nos en el res, que és el que crec que ha passat molts anys.

Estic d'acord amb el diputat Salvador, aquests són uns pressupostos que també donen estabilitat, que també demostren que en negociació hi ha acord es pot arribar a fer coses importants des d'una majoria progressista, crec que estem donant un exemple com des de la majoria progressista podem construir, podem aprovar uns pressupostos i podem donar estabilitat al país, i crec que en moments d'incerteses on creix l'extrema dreta som un bon model i un bon exemple. I crec que està bé dir-ho amb tota la humilitat i amb tota l'honestedat.

Partit Popular, bé, ha dit vostè també algunes coses. Jo no vull repetint-ho amb el tema de la fiscalitat. Crec que nosaltres tenim una fiscalitat més justa i més progressiva i seguirem en això. Ja hem reduït els trams d'IRPF per sota dels 33.000 euros, afavorint el seixanta-set per cent dels contribuents, aquells que tenen ingressos més baixos amb les disposicions addicionals, la 24a, ja està, ja està adjudicada, la 25a l'anirem adjudicant, tindran un codi específic per fer seguiment. És una web molt transparent que dona moltíssima informació i vostès podran veure tota la traçabilitat de tots els acords als que s'ha arribat, i si no em fan comparèixer aquí i jo ho explicaré, però sincerament, amb això no tingui cap dubte.

I per acabar, el diputat de VOX. Open Cosmos és una companyia catalana instal·lada a Barcelona. La seva fabricació i operacions és a Barcelona. Produeixen satèl·lits, un dels elements estratègics no català, espanyol, sinó europeu. Europa necessita tenir sobirania estratègica en molts àmbits, un és els satèl·lits. Els satèl·lits, les constel·lacions que ens han d'afavorir les telecomunicacions i les dades en molts àmbits. Doncs aquesta és una companyia que neix a Barcelona amb fundadors catalans d'aquí i que estan..., és a dir, no són empreses tan grans com altres, però és veritat que estan creixent molt, han guanyat concursos europeus, necessitaven una injecció de capital, nosaltres hem sigut una part d'aquests inversors. Com li dic, l'ICF té una pota que és la que més coneixem de finançament de companyies i l'altra és el capital, és a dir, hem d'entrar en el capital de les companyies a través dels fons de capital risc que tenim. Hem entrat en aquesta companyia, com en d'altres, s'ha entrat ara i en els últims anys hi ha moltes d'elles, intentem que siguin companyies estratègiques per aportar capital i si aquella companyia va bé, doncs després poder sortir i tenir uns recursos i uns beneficis que ens permetin seguir invertint en companyies. El que ens interessa, jo crec que a

Catalunya i crec que amb això podem estar tots d'acord que necessitem que les companyies que hi hagin vagin creixent, que es facin cada vegada més grans, generin més riquesa i més llocs de treball, i més aquestes companyies que són estratègiques. Per tant, és una companyia de la que estem molt satisfets d'haver entrat, han aconseguit inversió de moltes altres institucions públiques i de fons privats i necessitem que sigui més forta per poder ajudar, jo ho he dit moltes vegades, hem de formar part de la resposta europea a tots els reptes que tenim a nivell mundial i aquesta empresa dona una evident resposta. Per tant, molt a favor de que hi hagin aquests emprenedors i que nosaltres els hi puguem donar suport.

I després recordin, l'ICF és l'Institut Català de Finances, una banca pública de promoció regulada pel Banc d'Espanya. Els criteris són tècnics i professionals, no hi ha cap conseller al seu consell d'administració, hi ha consellers independents, es revisen els perfils per part del Banc d'Espanya, per tant, aquí no hi ha trucades a consellers perquè això és molt professional, s'analitzen les propostes, els riscos de les propostes, de les empreses, els projectes, hi ha alguns que se'ls diu que no perquè no compleixen les condicions i els requisits, i ha altres que sí, però en aquest cas jo crec que podem estar satisfets de donar suport a una companyia estratègica que ha de ser puntera i que ha de donar resposta a un repte que tenim a Europa, que és aquesta autonomia, sobirania estratègica en l'àmbit dels satèl·lits i les constel·lacions espacials.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, consellera. I per acabar, voldria fer dos agraïments, un primer a la consellera i el secretari general i als membres del seu equip del Departament que avui aquí ens acompanyen. I el segon agraïment el voldria fer a tots i cadascun de vostès, perquè crec que el to i les formes han estat exemplars, com ha de ser i com sempre s'ha de ser, però que no sempre passa, i aquest president els vol compartir aquest agraïment.

I sense més, aixequem la sessió.

La sessió s'aixeca a...